

Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1982

№ 5 MAY 1982

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIX Ч. 5 ТРАВЕНЬ

1982

No 5 MAY Vol. XXXIX

ЗМІСТ

Привіт для Владики Мстислава	1
У. Л. Нове світло на матір і родину	1
Є. Сверстюк. Матері-страдниці	2
Вітаємо з днем народження	3
М. Голод. Брунькують дні	3
50-ліття Першого Жіночого Конгресу в США	4
У. Л. Розмовляємо з М. Мілянєвич	4
100-тисячний Фонд ім. О. Лотоцької	5
Померли. Н. Осадча-Яната. С. Абрагамовська-Кібюк	6
Прощай дорога Оленко!	7
Український Музей	8
С. А. Вікторія Варварів	10
Тільки між нами і телефоном Л. Калинович Біда з "письменниками"	11
Р. Богачевська. Мій килим	12
М. Пискірі. Тільки етнічна група чи нація	14
Надіслані книжки	14
Вісті з Централі	15
СФУЖО	16
Our Life	18
Серед квітів і зелени. Нат. У травні	23
А. Матушевська. Спостереження	23
Пригадка про хроніку	23
Харчування. Л. Гриців. Городина	24
Практичні поради. Нат. Про весняні порядки	24
Вишивка. Вишиваний китпарик	25
Хроніка Округ. Дітройт	26
Відділи поза Округами. 117-ий Відд.	30
Посмертні згадки	31
Замість квітів	32 36
Нашим малцям	34
Загальні збори	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave. Редакторка Уляна Любєвич
New York, N. Y. 10003 Tel (212) 674-5508
Tel. (212) 533-4646

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редактор — Уляна Любєвич
Редакційна колегія: Світлана Андрушків, Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець. Англomовні сторінки ред. А. Г. Савицька
"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.
Мовна редакція — Наталя Лівіцька-Холодна.

На обкладинці: Військово-Микільський собор (Великий Микола). З виставки Українського Музею.
Cover Illustration. The Collegiate Church of St. Nicholas (The Great Nicholas).

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Copyright 1982 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Made in U. S. A.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська — голова
Теодозія Савицька — 1-ша заступниця голови
Марія Томоруг — 2-га заступниця голови
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови
Наталія Даниленко — 4-та заступниця
— протоколярна секретарка
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі — англomовна секретарка
Ольга Літепло — касирка
Іванна Ратич — фінансова секретарка
Ольга Гнатейко — вільний член
— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Марія Крамарчук — організаційна
Оксана Ленець — культурно-освітня
Любов Волинець — музейно-мистецька
Марта Данилюк — виховна
Анна Кравчук — суспільної опіки
Ірена Качанівська — касирка суспільної опіки стипендій
Ірена Чайківська — пресова
Ірена Куровицька — зв'язків
Марта Федорів — зв'язків
Люїза Сакс — статутова

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ольга Муссаковська — голова
Ірена Кіндрачук, Леся Гой — членки
Евгенія Новаківська
Ростислава Яхницька — заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ліда Колодчин — Дітройт
Ростислава Матла — Філадельфія
Лідія Магун — Нью-Йорк
Іванна Мартинець — Північний Нью Йорк
Ліда Гладка — Нью Джерзі
Марія Почтар — Округа Огайо
Евстахія Струтинська — Чікаго
Анна Любінська — Нова Англія
Тетяна Дурбак — Південний Нью Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

Нью-Йорк, дня 4 травня 1982 р.

Їх Блаженство

Високопреосвященний Владика Мстислав
Митрополит Української Православної Церкви
Баунд Брук, Н.Дж.

Ваше Блаженство, Високопреосвященний Владико!

З нагоди Вашого Ювілею 40-ліття архієрейської хіротонії Головна Управа Союзу Українок Америки, в імені всіх членок нашої організації пересилає Вам, Ваше Блаженство щиро-сердечний привіт та бажання прожити довгі роки в здоров'ї і силі.

Молимо Всевишнього, щоб дозволив Вам успішно вести Вашу працю для добра української Церкви та народу.

З висловом глибокої пошани до Вас,

Марія Савчак,
секретарка

Іванна Рожанковська,
голова

НОВЕ СВІТЛО НА МАТІР І РОДИНУ

Перед нами тижневик "Тайм" від 22-го лютого 1982 р. Там разом на обкладинці не знімок воєнних дій на сході, ані ніякий спортивний герой. Нема теж монтажу з світлин президента і його дорадників та графік, що зображують причину їхніх турбот: бюджету, інфляції, податків чи інших економічних та політичних проблем. На обкладинці акторка Джеклін Сміт (Jaclyn Smith). Але тут вона не у ролі Джеклін Кенеді чи якоїсь героїни "Soap Opera", але як майбутня мати. Зі щасливим усміхом і не без гордості презентує вона свою силуетку вагітної жінки. У цьому ж "Таймі" в рубриці "Living" стаття "The New Baby Bloom".

В статті говориться про жінок, що здобули певні позиції як акторки чи теж в інших професіях, а які дійшовши до віку понад 30 літ поставили собі питання: а що далі? І наче б то налякалися, що, може вже бути запізно і вже вони не могли мати дітей. В статті багато прикладів як дають собі раду і пов'язують свою працю з материнством. При тому вони, аж ніяк, не хочуть бути позбавленими можливості піклуватися своєю дитиною.

Це не вперше "Тайм" і не тільки цей журнал порушує справи материнства, а то й "батьківства" родини, дітей тощо. Ось U. S. News and World Report від 26-го квітня містить розмову з Сар А. Левітаном, директором Центру для студій Соціальної Політики в Університеті ім. Дж. Вашингтона у Вашингтоні, яку закінчує він висновком, що можна сподіватися більшої стабілізації американських подруж.

Такі статті, твердження, прогнози (не тільки в цитованих журналах) психологів, соціологів чи

лікарів, появляються щораз то в американських періодиках та часописах. Це свідчить, що материнство, родина, діти і пов'язані з тим проблеми виходять із темних закутків щораз то більше в центр зацікавлення американського суспільства.

Зіпхнув їх з кола зацікавлення приманчивий блиск сучасного технічного віку. Увага і зусилля були звернені на те, щоб втішатися безжурно тим що приносить довкілля, на те, щоб задоволити свої забаганки, розважатися. Багатство, розваги, вигода, свобода, яка доходить до сваволі, прислонили все інше. Відносини між людьми спиралися на інколи короткотривалих настроях, які заступали правдиву любов. У такій настанові родина, діти вважались тягарем, що обмежує свободу дії, обмежує вигідне, безвідповідальне життя.

Сприяли цьому фільми, телевізія, а то й література. Вони ставили перед людиною завжди дуже різноманітне, блискуче сповнене незвичайних подій життя. Молоді глядачі зводили своє життя до пасивного оглядання того як живуть усі герої на екранах — всі багаті, красиві, або дуже міцні й хитрі. Приглядаючись часто злочинам можна так до них звикнути, що вони перестають бути чимось гидким. Тимбільше коли ті що поповнюють злочин, бувають представлені як сильні, мудрі одиниці.

Також і любов (якщо можна тим великим словом назвати те, що переживають, або тільки оглядають, чи про що читають) стала поняттям поверховного навіть не почуття, а настрою. Вона не заторкує глибини душі, не зобов'язує, не прив'язує. Людина

Докінчення на обороті

MOTHER AND CHILD. Yuriy Narbut
Юрій Нарбут. Мати й дитина

Докінчення НОВЕ СВІТЛО

стала самозакоханим еґоцентриком на кшталт античного Нарциза.

Можливо що в нашій спільноті ці прояви не так уже поширені. Родина від віків була основною суспільною клітиною. Мати втішалася пошаною і любов'ю. Але ж ми не живемо і не повинні жити ізольованими від оточення. Якраз тому ми повинні знати що діється в широкому світі, щоб не входити до нього необізнаними отже неозброєними.

Загальнолюдські справи, політика позбавлена всякої етики, безприкладні знущання людей над одними, загроза воєнної дії, нуклеарної війни наче чорні хмари, що заслоняють обрій, наводять на людей страх і непевність. Неетичне використання пропаганди проти війни на те, щоб послабити противника, а самому зброїтися по зуби — все це лякає і повинно б навчити людину відрізнити великі істотні справи від малих проминаючих.

Розчарування життям серед плитких розваг, без пов'язання глибшими почуттями з близькими людьми, довело до того, що людина почувалася самотньою. Хоч довкруги неї є люди з якими, може, і розважається, але ніщо глибше її з ними не в'яже. Зродилась туга за домашнім огнищем, за тим, щоб бути комусь потрібним, щоб не тільки брати, але й давати.

Материнство стало предметом обслідування для лікарів, соціологів, психологів. Але передусім сама американська жінка не хоче, щоб її позбавлено щастя бути матір'ю. Вона призадумується над тим як погодити обов'язки матері із своєю професійною працею. Поруч неї стоїть батько, який теж не хоче стояти як глядач осторонь своєї родини. Розв'язок таких ситуацій багато, бо кожна родина інша й інші її життєві умовини. Але ж коли людей в'яже любов, вони легше знаходять розв'язку для добра своїх дітей, своєї родини.

У. Л.

МАТЕРІ — СТРАДНИЦІ

Далека, самотня й далека,
у цілому світі одна,
дні і ночі, у студень і спеку,
до мене летить вона.
Рідна, як пісня з колиски,
тиха, як свято волинське.

Готова завжди до страждання,
до горя, до болю і втрат,
вона віддала б останнє
й терпіла сама стократ,
щоб доля мене ласкала,
щоб лихо мене минало.

Але у безсонні ночі,
як ноги і руки гудуть,
гнітять її сни пророчі
про тернями вкриту путь.
Що я не такий, як люди,
і щастя мені не буде.

Навколішки в тихій молитві,
як страдниця і як свята,
благає вона захистити
і небо мені пригорта.
А потім свої скорботи
топить у вічній роботі.

Розгойдані темні хвилі
лягають в тюремні сни
і носять уламки милі.
То образ її між них,
чи тільки страждання безкрає?
Я знаю: любов не вмирає.

ДІТИ

Свого часу в Англії була призначена спеціальна нагорода на питання: — "Що то є людська дитина"? Надійшли відповіді. Хто отримав нагороду невідомо. "Людська дитина — це людська квітка, ще не зачеплена пальцями журби". "Дитина — це суперник батька в любові до матері". "Дитина — це магічні чари, що перетворюють хату в родину". "Це брунька на дереві життя". "Дитина — це делікатна істота, без якої світ затримався б у русі". "Дитина — це маленьке сотворіння, а чим воно менше, тим більше вимагає до себе уваги". "Дитина — це маленька істота, якої усміх веселить оточення і пригадує нам самоту душі". "Дитина — це соняшний промінь, що проганяє темряву журби". "Дитина — це найважливіша умова для щасливої хати". "Дитина — це ключ до сердець усіх людей багатих і вбогих по всьому світі".

Н. М.

ВІТАЄМО ТИХ, ХТО НАРОДИВСЯ В ТРАВНІ

КІНАШ МИКОЛА
нар. 4 травня 1946 р.
САЛАМАХА СТЕПАН
нар. 6 травня 1930 р.
ПЛАХОТНЮК МИКОЛА
нар. 6 травня 1936 р.
СТАРСОЛЬСКИЙ ЛЮБОМИР
нар. 8 травня 1955 р.
ІВАЩЕНКО ЯКІВ
нар. 10 травня 1932 р.
ГОЛУБ ВАСИЛЬ
нар. 16 травня 1930 р.
ЛІСОВИЙ ВАСИЛЬ
нар. 17 травня 1937 р.
ТАТАРЕНКО АРНОЛЬД
нар. 24 травня 1928 р.
ДІДЕНКО КОСТЯНТИН
нар. 31 травня 1947 р.

ПРИВІТАЙТЕ ТИХ, ЩО НАРОДИЛИСЯ В ЧЕРВНІ

СЕНИК Ірина Михайлівна — 8 червня 56 років (1926 р. нар.). Адреса в засланні: 489100, Казахская ССР, Талды-Курганская обл., Каратальский р-н, г. Уштобе, ул. Джамбула, 41.

КЛЕБАНОВ Володимир Олександрович — 14 червня 50 років (1932 р. нар.). Його адреса в психлікарні не відома (донедавна був у Дніпропетровській СПЛ). Адреса дружини Зінаїди Трохимівни з двома дочками: Донецька обл., м. Макиївка — 19, вул. Макарова, 67, кв. 12.

СМИРНСЬКИЙ Костянтин Якович — 16 червня 59 років (1923 р. нар.). Адреса дружини Антоніни Сергіївни з 5-ма дітьми: м. Дніпропетровськ, сел. Краснопілля, вул. Татарська, 60.

ГОРИНЬ Михайло Миколайович — 20 червня 52 роки (1930 р. нар.). Адреса дружини Ольги з двома дітьми: м. Львів, вул. Кірова, 33, кв. 14. М. ГОРИНЬ перебуває в слідчому ізоляторі (тюрмі) у Львові.

ГОМІН Віктор Олександрович — 22 червня 26 років (1956 р. нар.). Адреса родини: 252010, Київ-10, вул. Січневого Повстання, II, кв. 79. В. ГОМІН перебуває в слідчому ізоляторі (тюрмі).

СЕРГІЄНКО Олександр Федорович — 25 червня 50 років (1932 р. нар.). Адреса його з родиною: 252086, Київ-86, вул. Верболюзна, 16. Адреса матері Мешко Оксани Яківни в засланні: 682080, Хабаровський край, Аяно-Майський р-н, с. Аян, ул. Вострецова, 18.

РЕБРИК Богдан Васильович — 30 червня 44 роки (1938 р. нар.). Адреса в засланні: 474230, Казахская ССР, Целиноградская обл., Кургальджинский, р-н, пос. Кенбидаик.

Рис. Дразко

МАРІЯ ГОЛОД

БРУНЬКУЮТЬ ДНІ..

Брунькують дні бурливою порою,
до кленів приглядається весна.
Замріялися гілки березові,
замріялась із ними я.

Якісь то думи молодечі
проймають все моє ество.
Похилені простою плечі,
готуючись на торжество
весни веселого кохання
з деревами, з пташками у льоту,
з вагітним теплими дощами небом,
із громами, націленими в наготу
землі, що вся спустошена морозом,
готується до нового буяння.

50-ЛІТТЯ ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО КОНГРЕСУ У США

У днях 12-го і 13-го червня ц. р. відбудеться в Нью-Йорку конференція голів Окружних Управ СУА. При цій нагоді заплановано в неділю 13-го червня ц. р. в готелі "Рузвелт" урочисте відзначення 50-ліття Першого Українського Жіночого Конгресу у США. Окружна Управа Нью-Йорку покликана спеціальний комітет під проводом голови Лідії Магун, який у порозумінні з Екзекутивою СУА, займеться підготовленням святкового полуденка.

У програмі відмічення цієї важливої події відбудеться вшанування учасниць Конгресу та вручення пам'яткових грамот Відділам: 1, 2, 21, 34, 35, 40 і 41, членки яких були організаторками та делегатками Конгресу. Відзначення одержать також Відділи: 7-ий, 15-ий, 24-ий, 26-ий, 27-ий, 28-ий і 36-ий, що поставили у конгресовім році або скоріше та є активні до сьогодні. П'ятнадцять Відділів, що існували в тому часі, припинили діяльність. Радо привітаємо на святковім полуденку та відзначимо бувших членок тих Відділів, піонерок СУА.

Делегатки на Конгрес тих Відділів, що є активні до сьогодні:

1-ий Відділ: Стефанія Абрагамовська, Антоніна Лятишевська, Юлія Піщак

2-ий Відділ: Катерина Боб'як, Марія Локуш

21-ий Відділ: Параска Павчак, Катерина Сенюта

34-ий Відділ: Ольга Коник, Марія Кушнір

35-ий Відділ: Марія Костів, Марія Паращук, Параска Савка, Віра Танчак, Олена Швед

40-ий Відділ: Марія Яремчук

41-ий Відділ: Анастасія Рибак

У Конгресі взяли участь також відпоручниці з Канади, а саме:

від Союзу Українок Канади Савеля Стецишин, голова, Доця Янда, касирка,

від Жіночого Клубу у Вінніпезі Анна Йонкер і С. Дершко і учителька Татяна Кройтор. Головою СУА була Олена Лотоцька, підготовчий Конгресовий Комітет очолювала Юлія Ярема.

Сподіємося, що членки СУА головно з поближких Округ, візьмуть численну участь у цій небуденній імпрезі, щоб спільно відзначити 50-ліття Конгресу та вшанувати тих, що причинилися до росту організації.

Вступ на полуденок виносить 25.00 від особи. Просимо присилати зголошення разом з чеками до канцелярії СУА найпізніше до 31-го травня ц. р.

РОЗМОВЛЯЄМО З МЕЛЯНІЄЮ МІЛЯНОВИЧ

Переглядаю списки учасниць Першого Українського Жіночого Конгресу, що відбувся 28-30-го травня 1932 р. в Нью-Йорку. Між делегатками нахожу ім'я Мелянії Мілянович. Це прізвище добре знає з сторінок "Свободи", вона ж бо віддавна працює в УНСоюзі, не говорячи про те, що віддавна дописує до "The Ukrainian Weekly".

Тепер працює в УНСоюзі в рекордовому відділі, як секретарка Володимира Сохана. Домовляємося на зустріч таки в УНСоюзі. Наша цікава і жвава розмова стосувалася не так самого Конгресу, як тих обставин і подій, які попереджували Конгрес і, які діяли після нього.

Спершу хочеться познайомитися ближче з нашою співбесідницею. Розмова поплила жваво і мені здається, що ми вже давні знайомі.

Мелянія Мілянович родилася в Джерзі Ситі. Батьки походять з Галичини з Рогатина, а одружилися вже в Америці. Початки були напено нелегкі, але опісля батько мав бюро подорожів в Джерзі Ситі.

В тих часах, як розказує пані Мелянія, українці себе шукали. Осередками зустрічів були церкви, або й школи біля церков, куди вже змалечку батьки її впровадили. З особливою вдячністю згадує п. Мелянія Осипа Стеткевича, який вчив мови. Найми-

лішим заняттям був для неї спів у хорі та участь в аматорських театрах. І досі згадує перший свій виступ в "Козі Дерезі".

Правда, бували і в церквах непорозуміння, а то й сварки, до яких причинялися русофіли-лемки.

Інше скупчення було нагорі міста, де була теж церква, школа і Народній Дім. Там Андрій Гела зорганізував дитячий хор, який виступав не тільки перед українською публікою, але теж в Тавн Голі. Якийсь час зорганізовано теж Пласт, але у формі Скавтінугу.

Ukrainian Civic Center об'єднував жінок більш освічених, був, можна сказати ексклюзивний. В більшості членки не володіли українською мовою. Активною там була Катерина Шутак Кедровська. Хоч минуло з того часу багато літ, але членки цього з'єднання ще й досі вдержують товариський контакт зі собою.

Ще треба згадати про сестрицтва при церквах. До одного з них належала мати пані Мелянії.

Як сказано, українці дуже шукали себе, при тому бажали довідатися більше про країну свого походження.

Незатерте вражіння зробила на молоду Мелясю постать Слуги Божого Андрея Шептицького. Не пам'ятає докладної дати, але було це у 20-их роках,

коли Митрополит Андрей Шептицький відбував свою подорож по Америці. Батьки сказали їй, що цей незвичайний гість буде в церкві. Мелянія з галерії побачила величаву постать Андрея Шептицького. Ще й досі наче живий стоїть він їй перед очима.

Життя громади було оживлене, відбувалися театральні вистави і то не лише для українців. Так само і хори, в яких пані Мелянія брала участь, виступаючи часто перед американською публікою.

Але важливим було те, що українці в Америці живо реагували на події в Україні. Влаштувано численні багатолюдні демонстрації, чи то у зв'язку з Берестейським договором, чи іншими важливими подіями. Вони зуміли найти доступ до Об'єднаних Націй і усіма можливими засобами старалися допомогти Україні.

Під час таких протестів, маніфестацій та походів доходило інколи до сутичок з комуністами, які всякими способами намагалися перешкодити демонстрантам. Поліція часто мусіла інтерв'ювати, обороняючи демонстрантів. Пані Мелянія пригадує собі один цікавий випадок. Для демонстрантів приготовано афіші і транспаранти з різними написами. І ось вона зауважила якісь дивні слова написані на транспаранті, який мала нести. Її увагу звернуло слово "пролетарі". Показалося, що комуністи позамінювали приготовані афіші, підкидаючи свої.

Конгрес, який скликав СУА у 1932 р. дуже поживив громадське життя. Він дав можливість зустрінути й пізнати різні жіночі організації, з яких деякі приєдналися опісля до СУА. Особливий вплив мали такі особи як Юлія Яремова чи Олена Лотоцька. Вони заохочували до участі в Конгресі. Участь у Конгресі взяли представниці організацій й з-поза Америки, а привіти надіслали визначні особи й організації, навіть УВО надіслало свій привіт. Союз Українок зі Львова прислав привіт за підписом Мілени Рудницької, були привіти від Олени Кисілевської, Уляни Кравченко і інших.

Після Конгресу Мелянія Мілянович дістала стипендію на студії української мови в Колумбійському університеті, в якому викладав Осип Стеткевич, а теж Кляренс Менінг.

Клявдія Олесницька заохочувала Мелянію до писання і від 1933 р. постійно дописувала вона до "The Ukrainian Weekly".

Уже після Конгресу надійшли вістки про голод в Україні, що знову було причиною протестів і демонстрацій. Переводили теж збірку на поміч голодуючим.

Згодом почали творитися молодечі відділи СУА, до яких часто належали такі, які не вміли говорити по-українськи. Весь час живо діяли театральні групи. Як вияснює пані Мелянія "не було тоді телевізії то ж молоді радо сходилися"

Цікава розмова з Мелянією Мілянович добігала кінця. В уяві лишилися оживлені розповіддю моєї співбесідниці часи, коли то не було, може, таких засобів комунікації, але активні українці використовували все, що можна було для того, щоб пізнати ближче батьківщину свого походження і, щоб їй по своїй спроможності помагати.

Мелянія Мілянович від раннього дитинства була активною в різних ділянках праці Народнього Дому в Джерзі Ситі. Уже 25 років працює як директор культурної ділянки популярного в місті "Українського Центру". Вже чверть століття укладає вона і веде молодечі програми клас народнього мистецтва (вишивки, писання писанок, кераміка) а теж народніх танків, а час-від-часу класи хорів і гри на бандурі.

Закінчуючи, пані Мелянія робить влучне зауваження, що ті молоді люди, які на якому б це не було полі здобувають осяги (хоча б навіть у спорті), повинні віддати свій довг народові, з якого вийшли.

У. Л.

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

Впродовж квітня 1982 р. вплатили:	
89-ий Відділ СУА — Кергонксон	50.00 дол.
Анастасія Вокер — Дітройт, Міч.	200.00 дол.
Лідія Колодчин — Дітройт, Міч.	100.00 дол.
Рома Дигдало — Дітройт, Міч.	100.00 дол.
Ірина Куровицька — Нью-Йорк	60.21 дол.
Ольга Трачук — Бронкс, Н. Й.	25.00 дол.
У рубриці "Замість квітів"	5.00 дол.
Разом	540.21 дол.
Досі вплинуло	5,456.60 дол.
Разом	5,996.81 дол.

ПОМЕРЛА НАТАЛЯ ОСАДЧА-ЯНАТА

Наталія Осадча-Яната
— Київ 1908 р.

Наталія Тихонівна Осадча-Яната, знаний учений-ботанік, дійсний член УВАН у США і НТШ, автор численних публікацій, померла у Нью-Йорку 9-го квітня 1982 року на 91-му році життя.

"Наше життя" писало про Н. Осадчу-Янату в 1951 році, ч. 9. Коротко нагадаємо, що покійна була фахівцем у ділянці рослин, уживаних в українській народній медицині. У 1930-их роках Наталія Тихонівна їздила по Україні з села до села і розпитувала селян, якими рослинами вони лікують певні хвороби. За її рекомендацією, рослину "гармала", якою на Мелітопольщині лікують ревматизм, у СРСР офіційно запровадили до списку лікувальних рослин.

Наталія Тихонівна була активна в українському громадському житті. Багато років була головою фонду допомоги потребуючим ученим, що діяв при УВАН у США. Була членом 21-го Відділу СУА у Брукліні.

Останні роки Наталі Тихонівни були сумні. Через хвору ногу кілька років майже не виходила з приміщення. Єдина дочка померла в грудні 1980 року. Онука і правнуки живуть у Німеччині. Самотня і хвора Наталія Тихонівна була здана долею на ласку домашніх робітниць, яких оплачувало місто. Заходили старі друзі і членки 21-го відділу СУА. Була живим докором українській громаді в Нью-Йорку, що ніяк не спроможеться мати будинок для своїх громадян похилого віку.

Л. Дражевська

Наталія Осадча-Яната
— 1945 р.

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ СТЕФАНІЯ АБРАГАМОВСЬКА КІБЮК

(Прощальне слово Іванні Рожанковській)

Відійшла від нас на віки піонерка українського жіночого руху в Америці, визначна громадянка, співзасновниця і почесна членка Союзу Українок Америки. З іменем **Стефанії Абрагамовської** пов'язані усі важливі почини перших десятиліть існування організації. Як голова Жіночої Громади, що згодом стала 1 Відділом СУА, вона належала до невеликого гурту жінок, що клали підвалини крайової організації. В роках 1932 до 1943 вона входила до Головної Управи, виконуючи обов'язки касирки і заступниці голови. Стефанія Абрагамовська була головою президії Першого Українського Жіночого Конгресу в Америці і IV Конвенції СУА. З нагоди 5 Конвенції у 1941 р. відбулося посвячення прапора СУА. Преосв. Кир Іван Бучко, після посвячення, передав його в руки Стефанії Абрагамовської. Цим прапором, символом організації, дорожила вона до останніх днів життя.

За часів своєї громадської діяльності покійна була завжди там, де була акція, потреба праці, складала щедри пожертви на кожний почин СУА, як набуття збірки народнього мистецтва, видання СУА, "Наше Життя". Входила до редакційної колегії "Альманаху Української Жіночої Громади", де з гумором описала, як її з трьома подругами арештувала поліція в Нью Йорку під час проти-советської

демонстрації у 1930 р. До ювілейної книжки з нагоди 15-ліття СУА написала статтю про працю організації від часу її заснування.

За заслуги для організації вибрано її почесною членкою СУА на IX Конвенції у 1950 р.

Згодом переїхала на місце постійного проживання до Маямі, Фло., де стала членкою 17 Відділу СУА. Перед кількома роками повернулася до Нью-Йорку, де проживала з чоловіком Олександром Кібюком. Вік і слабе здоров'я не зломали її духа. Вона все живо цікавилася своєю організацією і, хоча важко було їй виходити з хати, ми часто чули її приязний голос на телефоні. В останніх місяцях життя зложила щедри пожертви на СУА і його журнал та на Український Музей.

Стефанію Абрагамовську знав український Нью-Йорк 20-тих, 30-тих і 40-вих років. Її діяльність виходила далеко поза межі СУА. Вірна донька свого народу, вона присвятила йому свої найкращі роки.

Сьогодні проводжаємо в останню дорогу почесну членку СУА, визначну громадянку, якої ім'я записане золотими буквами в історії нашої організації, якої пам'ять збережемо в пошані.

Чоловікові покійної, Олександрові Кібюкові складаємо вислови щирого співчуття.

ПРОЩАЙ ДОРОГА ОЛЕНКО

Соняшного ранку, 1-го травня ц.р. довга похоронна колона автомашин прямувала до церкви Св. Івана Христителя в Ньюарку, Н.Дж.

У цей весняний день — родина і українська громада відправили на вічний спочинок, незабутню сп.п. Оленку Савицьку, якої земне життя було коротке.

Оленка народилася 16-го серпня 1945 року в Регенсбургу, Західня Німеччина в родині Марії з дому Повалячек і д-ра Володимира Вірщуків. Початкову освіту Оленка дістала в американській та в українській католицькій школах при церкві св. Миколая в Чикаго, яку закінчила матурою. Відтак, як одна з кращих студентів, закінчила Кальвін Парк Гайскул в Чикаго. Оленка також здобула музичну освіту, що було традиційним в родині Повалячеків.

Вищу освіту Оленка здобула в Іллінойському Університеті в Чикаго і в Упсала Каледжі в Нью-Джерзі, одержавши ступінь бакаляра англійської літератури. Оленка була активна в організованому житті української молоді, була членкою Студентської Громади в Ньюарку та членкою Пластового Куреня "Лісові Мавки"

Безпосередньо по закінченні каледжу молоденька Оленка вийшла заміж за д-ра Ореста Леськова. Подружжя з дітьми Христою і Данилком замешало в Елджін, Іл., де Оленка зразу стала членкою Союзу Українок Америки.

По смерті чоловіка, Оленка жила в Тайтусвіл, Н.Дж. Тоді почала вона магістерські студії в Райдер Каледжі, Н.Дж., які завершила дипломом магістра економічної адміністрації в 1981 р. Покійна Оленка була членкою 19-го Відділу СУА в Трентоні. Короткий час Оленка працювала в Філядельфії U.S. Civil Service Commission.

18-го серпня 1979 року Оленка одружилася з д-ром Юрієм Савицьким та зажила щасливим родинним життям в Ріверсайд, Коннектікат.

Оленка стала активною в організованому житті української громади.

Її ентузіязм спонукував других до праці. Захоплювала других не зривом однієї хвилини, але послідовністю, витривалістю, оптимізмом, постійною готовістю до самопосвяти.

Оленка стала дуже активною членкою Українського Інституту Америки в часі його найбільшої кризи. Вона мала відчуття потреб української спільноти на дальшу мету та її великим бажанням було з'єднання Українського Інституту Америки з Українським Музеєм.

Була членкою-меценатом Українського Музею та високо цінила значення цієї інституції для збереження української спадщини. Вона раділа успіхами та боліла труднощами УМ.

*Оленка Савицька
Olenka Sawycka*

Довголітнє членство в СУА дало Оленці змогу пізнати важливість зорганізованого жіноцтва, тому взяла на себе важкий обов'язок голови Організаційного Комітету Першої Жіночої Конференції, що має відбутися восени на Союзівці. Вложила багато праці у її підготовку, бо була переконана про корисні наслідки цієї Конференції.

* * *

У похоронних обрядах, крім родини, взяла численну участь друзі, знайомі та члени української громади.

Після парастасу у похоронному заведенні, незабутню Оленку попрощали: Іванна Рожанковська, голова Союзу Українок Америки, Надя Шмігель, членка Організаційного Комітету Жіночої Конференції, Слава Лапка, голова 11-го Відділу СУА в Трентоні та чоловік Оленки — Юрій.

В церкві попрощав Покійну о. Михайло Перетятко.

На цвинтарі прощальне слово від Тов. Українських Ветеринарних Лікарів, якого членом є Оленки батько, сказав д-р Роман Барановський. Від УІА промовляв член Ради Директорів Андрій Пашук та від Похоронного Заведення Литвин — Михайло Добош.

Під час тризни попрощали Оленку: Марія Гончаренко від УІА, від родини: Маруся Рудакевич, Ксеня Антипів і Гандзя Савицька, що прощала дорогу братову, якої життя було сповнене любови до кожної людини.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ВИСТАВКА "ВТРАЧЕНІ ПАМ'ЯТКИ КИЄВА" ВІДКРИВАЄТЬСЯ 12 ЧЕРВНЯ 1982 РОКУ

Нині в Музеї йде інтенсивна підготовка до виставки "Втрачені архітектурні пам'ятки Києва", що відкривається в суботу 12 червня 82 р. Будуть виставлені фотографії, плани та рисунки зруйнованих у 1920-1941 роках стародавніх будов Києва. Куратор виставки — архітект Тит Геврик, який багато років збирає відповідні матеріали. Проєкт мистецького оформлення — Зенон Фещак. Будуть випущені два каталоги українською і англійською мовами. Кожний міститиме коло ста ілюстрацій. Під час виставки триватиме безперервний показ слайдів у супроводі пояснень, записаних на стрічку.

НА ОБКЛАДИНЦІ:

Світлина з виставки Українського Музею "Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" — Військово-Микільський собор (Великий Микола) Збудовано 1690-93, перебудова середини XVIII ст. Знищено 1934 р.

ON OUR COVER:

On our cover, we see a photograph from the exhibit of the Ukrainian Museum "The Lost Architecture of Kiev". Pictured is the Collegiate Church of St. Nicholas (The Great Nicholas) Viiskovo Mykil'skyi Sobor ov Velykyi Mykolas. It was built in 1690-93 and then rebuilt in the mid-19th century. The Collegiate Church of St. Nicholas was destroyed in 1934.

Головна фасада церкви Богоявлення, Братського монастиря. Будова і перебудова 1690-93 роки, 1730-40 роки. Знищено 1935 р.

Main portal. The Church of the Epiphany of the Bratsky Monastery. (Bohoyavlenska Bratskoho Monastyrja). Built in 1690-93, rebuilt in 1730-40's. Destroyed in 1935.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:

по 1000.00 дол. — Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Нью-Йорку, о. Іван Кобат; Оксана Рак у пам'ять свого чоловіка Богдана Рака;

650.00 дол. — 119-ий Відділ СУА, Йонкерс, Н. Й.; з коляди

500.00 дол. — 12-ий Відділ СУА, Парма Огайо;

200.00 дол. — Ольга Овсянецька, Нью-Йорк, Н. Й.;

по 100.00 дол. — Романа Дигдало, Лідія Колодчин, Анастасія Смеричинська, Алекс Мальченко, 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Н. Дж., Округна Управа СУА — Нова Англія, 35-ий Відділ СУА, Озон Парк, Н. Й. з нагоди "Золотого ювілею",

53.00 дол. — Володимир Грицин, Нью-Йорк, Н. Й.,

50.00 дол. — Секція Дружин лікарів Українського Лікарського Товариства;

46.00 дол. — Марія і Александер Татарські, Філадельфія, Па.

30.00 дол. — Українська католицька церква св. Івана Христителя;

по 25.00 дол. — Михайлина Баран, д-р Володимир Коропей,

д-р Едвард Фрост, Роман Волчук;

по 20.00 дол. — Галина Клебіцька, Орест Гаврилук, Ярослава і Ярослав Букачевські;

15.00 дол. — Катерина Кедровська;

12.00 дол. — Богдан Грушовський;

по 10.00 дол. — Стефанія Сичок, Ірена і Йосип Новицькі, Ярослав Петрушак, Роман Т. Сас, Марія Палідвор, Ірина Гнатчук, Євгенія і Степан Цимбали, Іванна і д-р Михайло Семчишини, Уляна Лоза, д-р Родіон Паладій;

по 5.00 дол. — д-р Роман Кічай, А. Княжинська, Юрій Раковський, Меланія Кривокульська, д-р Лев Обушкевич.

1.00 дол. — О. Ерстенюк.

ПОЖЕРТВИ НА ПРИДБАННЯ НОВОГО ПРИМІЩЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

по 300.00 дол. — 66-ий Відділ СУА, Нью-Гейвен, Конн., 108-ий Відділ СУА, Вудбрідж, Конн.;

по 250.00 дол. — з нагоди 80-річчя батька Василя Петришина і 70-річчя матері Марії Оленської, Аркадія і проф. Володимир Петришини, Ольга і Мирон Гнатейки;

по 100.00 дол. — Лідія і Володимир Фіцаловичі, Йосиф Данко;

по 50.00 дол. — Ірена і Роман Левковичі, Христина і Мирон Мельники;

по 25.00 дол. — Наталія і Юрій Цибрівські, Андрій Данило, Люба Данило;

по 10.00 дол. — Віра Черни, Роман Олешук.

Складаю сердечну подяку
Дарія Байко,
адміністраційний директор

НА ПИСАНКУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

50.00 дол. Олімпія і Йосип Гірняки;

25.00 дол. в пам'ять бл. п. **Богдана Рака** — Марта, Стах і Андрій Яроші.

ДАРУНКИ ДЛЯ КРАМНИЧКИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Анна Зелик (82-ий Відділ СУА) — переодягнула 3 лялі, вишила 4 подушечки,

Ольга Трачук (82-ий Відділ СУА) — 12 подушечок,

Евгенія Федак (100-ий Відділ СУА) — 20 подушечок

Параскевія Шпачинська (103-ий Відділ СУА) — 12 подушечок, 2 серветки, 1 рушничок,

Галина Обершин — 5 зайчиків

Марта Цимбаліста голова 65-го Відділу СУА збрала від: **Софії Лонишин** — образ з України, 2 подушечки, **Іванни Ратич** — 5 закладок, **Марії Слободян** — 2 закладки, 1 подушечку, **Олени Папроцької** — 2 подушечки, **Франі Стек** — 2 подушечки, 2 закладки, **Тамари Панкевич** — 1 подушечка, **Марти Цимбалісти** — 2 подушечки, 1 закладку

Анна Гентіш — 5 подушечок

Анна Заплітна — 4 курчатка

Мирослава Мирошниченко (82-ий Відділ СУА) — 1 краватка

Леся Гой (1-ий Відділ СУА) — 4 подушечки

Щиро дякую

Христина Певна,
завідуюча крамничкою

ДАРУНКИ ДО КОЛЕКЦІЇ ФОТОГРАФІЙ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

Ірина Левицька голова 24-го Відділу СУА збрала 7 світлин від: **Анни Іванців** — 4, **Мері Клок** — 1, **Катерини Кіценюк** — 2

о. Богдан Опесь — 1 світлина,

Ірина Бачинська з 91-го Відділу СУА збрала 3 світлини і документи від: **Анни Легкої** — 1, **Дарії Балазюк** — 2 світлини і документи,

Олександра Шуст музейний референт 73-й Відділ СУА збрала 8 світлин від **Петра Левковича**,

Галина Пісецька — 6 світлин,

Діана Керницька — 7 світлин,

Світлана Марченко 70-ий Відділ СУА збрала 4 світлини від: **о. Мирона Пахолка** — 1 світлину, **Ірини Пінчак** — 3 світлини,

Ольга Керницька — 8 світлин,

Ніля Стецьків — 3 світлини,

Юлія Демченко (71-ий Відділ СУА) — 2 світлини,

Ярослава Панчук — 1 світлина,

Дора Плешкевич — 1 світлина,

А. Кальба (32-ий Відділ СУА) — 2 світлини,

Ірина Руснак голова 47-го Відділу СУА збрала від: **Агафії Пастущин** — 3 світлини і 3 вірші, **Анни Парути** — 4 світлини, 5 програмок, вирізка з газети, **Лени і Михайлини Печак** — 2 світлини, великодні картки, **Надії Бабюк** — 1 світлина, **Іванни Сидор** — 1 світлина, **Люби Домбчевської** — 1 світлина

Щиро дякуємо

Христина Певна,
завідуюча фотографіями

ПОДЯКИ — 3 НАГОДИ

Пересилаємо неприйнятій Мартою Данилюк гонорар 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

71-ий Відділ СУА, Джерзі Ситі, Н.Дж.

Пересилаємо неприйнятій нашою членкою Стефанією Сабатою зворот коштів поїздки до Нью-Йорку, зв'язаною з нашим різдвяним базаром,

103-й Відділ СУА, Гемпстед, Н.Й.

Пересилаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" з приходу з вечерниць "Червоної Калини", що відбулися 6-го лютого 1982 р.

46-ий і 47-ий Відділи СУА, Рочестер, Н.Й.

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Окружна Управа СУА в Дітройті ухвалила дати даток у висоті 500.00 дол. на кошти зв'язані з поїздкою голови СУА на міжнародню світову жіночу конференцію, що має відбутися у Кореї восени цього року.

ПОДЯКА

Дякуємо пані Н.Н., яка працює як доброволець в редакції "Нашого Життя", де упорядковує архів. Зворот коштів переїзду до бюро редакції у сумі 25.30 дол. з додатком чека на 200.00 зложила на Пресовий Фонд "Нашого Життя" з призначенням на закуп необхідного для архіву устаткування.

Дякуємо!!!

Редакція "Нашого Життя"

ВІКТОРІЯ ВАРВАРІВ

Виставка у Нью-Йорку в ОМУА 4—11 жовтня 1981 р.

Вікторія Варварів Victoria Warwariv

Питання: Чи рисунок і малярство цікавили вас вже від дитячих літ? Чи пригадуєте собі, коли ви вперше почали думати про те, щоб вивчати це мистецтво?

В. В.: Рисунок, малярство та скульптура цікавили мене вже від раннього дитинства. Зберігаються в мене рисунки, які я рисувала ще в садочку маючи 5-6 років. Мистецтво вабило мене ще в дитинстві і вже тоді плянувала спрямувати свої студії в цім напрямі.

Питання: Якими техніками ви малювали і чи можете сказати що саме й коли скерувало ваші зацікавлення якраз на малюнки на склі і на шовку.

В. В.: Я займалася графікою (дереворізами), скульптурою (з каменя), мозаїкою, рисунком, керамікою. Картини на склі вперше побачила під час своєї мандрівки по Румунії та Югославії і від того часу зацікавилася цією технікою. Малювання на шовку (шовкодрук) я вперше зустріла в Парижі. Тут я і опанувала цю техніку в мистецькій школі.

Питання: Чи цієї техніки ви вчилися в мистецьких школах і чи можете сказати щось про ті роди образотворчості: де вони постали, і яка їх історія.

В. В.: Малювання на склі існує вже понад 2500 літ. Правдоподібно, цю техніку винайшли і користувались нею народи близького сходу — фінікійці, єгиптяни, вавилонці. У 16 столітті в Німеччині в містах Нірнбургу і Аугсбургу цією технікою прикрашували біжутерію та предмети невеликих розмірів. У 18 столітті в замках Франції та Німеччини частинно декорували меблі у стилі "рококо", вживаючи техніки малювання на склі. У 18-19 століттях ця техніка поширилася у східній Європі. Наприклад у Румунії її вживали для малювання ікон. Звідціля ця техніка поширилася до Югославії і на землі Західної України — Буковини і Галичини. Малювання на шовку зустрічаємо в старому китайському та японському мистецтві. Цю техніку привезли до Франції російські мистці та театральні декоратори на початку цього століття.

Питання: Які сюжети вас цікавили до того часу, поки ви звернули свою творчу увагу якраз на ті сюжети, які бачили ми на виставці?

В. В.: Мене завжди дуже цікавили квіти, краєвиди та акти, які в європейських академіях мистецтв уважають основою рисунку.

Питання: Які малярські напрями вам близькі і цікаві?

В. В.: Малюнки і скульптура мене дуже цікавлять,

Вікторія Варварів: Квіти. Малюнок на склі.

але я б хотіла знову займатися графікою і керамікою.

Питання: Яких малярів неукраїнських і українських ви любите?

В. В.: Мої улюблені мистці це австрійці — Gustav Klimat, Egon Schiele. Також мені дуже подобається мистецтво Henri Matisse, Paul Gauguin, Pablo Picasso. З українських мистців мені подобаються картини Василя Г. Кричевського, Олександра Грищенка, Василя Хмелюка, Миколи Глуценка, Якова Гніздовського, Любослава Гуцалюка.

Питання: Ви довший час перебували в Європі особливо у Франції. Чи вам подобався спосіб життя там, чи молодь, яка там живе різниться своїм способом життя, зацікавленнями і т. п. від американської?

Вікторія Варварів: Квіти. Малюнок на склі.

Тільки між нами і телефоном

БІДА З "ПИСЬМЕННИКАМИ"!

Пані Мирослава потелефонувала недавно у до-сить подразненому тоні:

— Знаєте, пані Любо, це переходить всякі межі пристойности. Кілька днів тому я одержала книжку від когось (себто від якогось нового "автора"), який собі застерігав, щоб йому не повертати його книжки.

— Отже треба розуміти, якщо ви собі її не бажаєте, то маєте її викинути у смітник?

— Ні, пані Любо! Автор книжки — чи радше цього "друкованого слова" (яке б воно не було!) — відразу зазначив, що тому, що він вибрав тему "по-невірянь українського народу" та "знущань ворога над нами" — ви мусите цю книжку купити. Крім того, автор зазначив, що він заплатив за друк цієї книжки велику суму грошей (майже всі свої ощадності) — отже кожний патріот повинен його піддержати.

— Пані Миросю — а може та книжка заслуговує, щоб її прочитати й закупити за яких 8 чи 12 доларів?

— Ох, коби! Я навіть тоді простила б цей примітивний спосіб афішування й незручний спосіб провадження купецької трансакції відкликом до патріотичних почувань людини. Але ця книжка не має нічого спільного ні з літературою, ні з мемуарами. Хоч як я люблю книжки, завжди стараюся купити кожну нову українську книжку — але в цім випадку єдине, що в ній спільного є з літературою це: папір, друк і обкладинка.

— Це правда, пані Миросю, що часами присилають поштою маловартісні книжки. Часто ще й вам погрожують, що якщо не купите, то ви не тільки, що не є любителем української літератури, але майже національним зрадником.

— Пані Любо, а на цій посилці "автор" навіть ще написав на коверті "НЕ ЗВЕРТАТИ!" Бо його ж тоді

щераз поштова оплата коштуватиме. Та чому ж я маю платити 1 дол. за марки, щоб цю небажану книжку йому відіслати?

— Та з другої сторони, я завжди рада як прийдуть якісь цікаві книжки. Наприклад, завжди таким способом купую твори Докії Гуменної.

— Правда, є й такі книжки. Але як відстрашити тих малограмотних віршомазів, "писателів" та "істориків", що тільки нам роблять сором такими виданнями? Хіба треба буде звертати увагу чи дана книжка має одобрення товариства письменників "Слово".

— Пані Миросю, Вам це напевно буде звучати знайомим і зрозумілим: Пані Л. розповідала що в її університеті до бібліотеки якось попали "твори" такого "письменника". Одного разу голова славистичного відділу дивився на українські книжки, і як переглянув цей "твір" — то прийшлося червоніти. Нарікав, що на таке викидається університетські гроші. А ціла біда, що всі свої "твори" до бібліотеки дарував автор, який був дуже активний у громаді; пізніше його як автора запрошували з доповідями на провінцію. А тому, що він "письменник" то навіть дехто сприймав його ствердження як авторитетні...

— Бачите пані Любо, так оці "писателі" також дарують свої книжки до шкільних бібліотек. І не раз така книжка попаде в руки нашим молодим. Не дивно, що тоді їх важко заохотити знову до української книжки.

— Так, багато людей ще даліше думає, що вартість книжки є залежна від тематики. За такою логікою, кожний хто пережив страхіття війни, має що оповідати, а з тим і стати — "письменником"...

Любов Калинович

Докінчення В. Варварів

В. В.: Я сім років жила в Парижі і один рік у Флоренції, Італії. Всю свою мистецьку освіту здобула в Парижі — спершу вчачала до академії мистецтва "Ecole Nationale Superieur des Beaux Arts", а опісля студіювала в Сорбоні. Європейський спосіб життя мені дуже подобається. Він відмінний від американського своїм приємним повільним темпом.

Питання: Чи ви належали й брали участь у молодіжних українських організаціях і яких?

В. В.: Я була і є членом Пласту, бувала на пластових таборах, а тепер я член старшо-пластунського куреня "Перші Стежі". У Вашингтоні, де проживали мої батьки, вчачала до школи українознавства. Там і одержала матуру.

Питання: Чи вас цікавить українське мистецтво, література, поезія і т. п.

В. В.: Мене цікавить українське мистецтво і поезія, яку я дуже радо читаю, коли дозволить час.

Питання: Які маєте "габбі", бож малярство це Ваша професія?

В. В.: Мистецтво це моя професія. До своїх "габбі" зараховую куховарство. У Франції я закінчила найкращу куховарську школу в світі — "Cordon Bleu". Також закінчила курс італійської кухні у Флоренції. Крім цього дуже люблю читати і займатися городництвом особливо плеканням квітів.

Питання: Які маєте плани на майбутнє?

В. В.: Пляную захистити докторську дисертацію на цьому році — в Паризькій Сорбонні.

С. А.

МІЙ КИЛИМ

Він не мав шляхетського "педігрі". Не був ані з Косова, ані з Глинян. Походив з малого галицького містечка, навіть мого, бо я там народилася, звідти мої перші дитячі вражіння, пізніше, по кільканадцятлітній перерві, десять років дорослого життя. Там і попрощалася я з мирними часами і рідною землею. Свого роду спільне походження в'язало нас ще більше. І дістався він мені у виїмково приємний спосіб.

Одного літнього ранку несподівано вернувся мій чоловік з канцелярії.

"Збирайся скоро, Бобо, (так він кликав мене у рідких хвилях ніжності) підеш зі мною, я маю щось полагодити".

"Ти вже по розправах? — здивувалася я, знаючи, що цілі передполудня він був звичайно зайнятий в суді.

"Маю годину вільну. Суддя "Х" на важливим засіданні".

Заінтригована, йду не допитуючися. Знаю, що він (мій чоловік) любить несподіванки. Перебрели ми квартал щирого піску. Нова наша ділянка ще без хідників, минули величну будову нового суду з в'язницею (так добре зною пізніше), перетяли оболоння, майбутній парк інж. Юлька Купчинського, і, на моє нове здивування, не пішли звичайною дорогою до середмістя, а скрутили на околицю жидівської ділянки.

"Куди ти мене тянеш" почала я протестувати.

"Не бійся, не продам тебе жидам" заспокоював мене чоловік.

Ми опинилися перед невикінченим фабричним будинком. Зсередини було чути веселий стукіт ткацьких варстатів, а у вікні канцелярії майнула знайома колісь постать. Таж то п. Микола Кожушко! Він з розмахом відчинив двері і з надмірною чемністю запросив нас зайти. "Цілую ручки, п. меценасова" — а я почервоніла, як півонія. На совісті обізався старий гріх жарт.

Пан Кожушко походив із сусіднього села, де мій тато був колісь парохом.

Весняний ранок. Ми з сестрою прийшли до їдальні на лекцію. Чекаємо на вуйка Влодка, не того з книжечки про Юрчика Кучерявого, ласкавого, лагідного, а нашого власного, грізного!

З татової канцелярії чути жваву розмову. Чуємо там і вуйка голос. Хто там може бути? Ага! В кутку біля креденсу на кріслі білий капелюх панана і велика шкур'яна течка, відкрита порожня! Таж то п. Кожушко! Недавно приїхав з Чех, скінчив там якісь курси, має великі ідеї. Так чули ми, як говорили старші. "В течці носить всі пляни". Ми знали всіх у селі. Бігаючи з сусідом товаришем Гриньком, не раз затримувалися коло старенької Кожушихи на розмову. Вона очікувала двох синів, які пішли "битися за Україну". Один так і пропав, а Миколи довго не було. Тепер з'явився в незвичнім для села капелюсі, з великою течкою, з якою не розлучався.

Таємнича течка лежить перед нами розкрита. Не знаю як то сталося. Чи весняна радість, чи поява Гринька у вікні з китицею перших весняних квітів, досить що ми вибігли на город і за хвилину напхали в порожню течку... свіжої зеленої кропиви. Реакція п. Миколи на пожалені руки коли ховав свої пляни була елегантна. Він поглянув на дві покірно схилені над книжками голівки і приємно усміхнувся. За то бештанції вуйка Влодка, починаючи від "дурних кіз", краще не згадувати!

І тепер я з подивом гляділа на зреалізовані таємничі пляни: велику робітну килимів. Пан директор опроваджував нас по великій залі, пояснював техніку роботи, усміхався до гарненьких робітниць, показував взірці і готові килими.

"Завтра наше п'ятиліття, вибери собі який хочеш килим" шепнув мені чоловік. Хоч було багато готових килимів до вибору, я вже рішилася. На варстаті, ще нескінчений, але вже мій килим! На бежовосірім тлі стилізовані зеленорожеві квіти. Довкола широкі темнобрунатні рами на них синьо золоті розети-зорі. Він був такий інакший! Так добре підходив до нової ясної спальні. Він став нашим товаришем в час радості і смутку. Діти вчилися на його зорях рахувати, а я мріяла про зоряне майбутнє для них. Та хоч килим був такий гармонійно спокійний, не судилася йому спокійна доля. Спочатку були недалеко приємні мандрівки. Приїжджав до містечка наш театр. Приходив п. Волощук або п. Климовський з хлопцем: треба було прикрасити гетьманську світлицю в історичній п'есі — килим знімали, і він пишався гордо на сцені польського "Сокола". Уряджувала Захоронка Свято Шевченка, Свято Матері чи попис — Гася несла килим до Народнього Дому, і він дивився теж гордо, як мала доня диригувала хором таких самих малих співаків; слухав, як син, замкнений завжди в собі, рецитував, вивчену в таємниці довгу поему Л. Українки "Колісь нашу рідну землю...", або на Листопадовім Святі зі Стефком Горечим виводив скеч "Два Інваліди". В карнавалі брали його до залі "Бесіди", де так добре було танцювати вальса або виводити лянсієра чи кадрили. То були гарні часи, але вони скоро скінчилися.

Загуділи літаки, задудніли бомби. Місто посіріло від шинель і танків зі Сходу. Килим з цілою родиною опинився на Холмщині. Там в малій тісній хатині не було йому почесного місця на стіні, але зате він служив вірно як постіль для численних збігців.

Як Холмщакі отрясли з себе польську поволоку і відкрили, що вони "тоже Українці", знов прикрашував їм патріотичні імпрези. Та і то скінчилося. Колеса перестали котитися для перемоги і мусіли завертати назад. Килим запакували з рештою кінцевих речей до великої скрині. Він лежав насподі досить вигідно. Вправді боліли склади і не було чим дихати. Кілька разів злодійська рука повитягала речі зверху, килим врятувався. Мандрівка була довга,

предовга. Поїздом, тягаровим автом, кіньми. Скриню носили, переносили, совали, перекочували, кидали. Не раз стояла тижнями, місяцями по темних закамарках. Коли летіли бомби двигали її з кута в кут, немов би котрийсь був безпечніший! В переїзді через Словаччину, оазу в виголодженій Німеччині, решту килимів ми проїли. Свій килим я врятувала коштом льняних обрусів домашнього виробу, ще бабусиних. Вкінці затихло. На весняній небесній синяві зникли зловісні літаки, засяло сонце — кінець війни! Але ми були кілька миль задалеко на Сході. По двох тижнях переможної ідилії, прийшов наказ: "Збиратися на родину". Наша родина розбита. Старші діти в західній частині світу. Ми мусимо за всяку ціну до них дістатися!

Скриню спалили ще взимку, як докучав мороз. Килим з рештками постелі замешкав у великій мішку. З залишених військом решток, зложили візок, запрягли двох заблуканих коней і зигзагами проміряли обидві Австрії. Коли був близько збірний пункт і советські патрулі спрямовували нас туди, раптом псувалося колесо або хтось захворів, треба було шукати лікаря... Зрештою австріяки остерігали нас задалегідь перед "Русами". Спати доводилося рідко коли в хаті, звичайно в stodoli на соломі або на голім току, а то й в городі на траві. Килим був у великій пригоді, тугий, теплий вірно служив родині. Щоранку його насилу пакували у мішок а увечорі витягали, нитки — жили тріскали, його боліло, він пручався і стогнав, але ми були зайняті важнішими справами: роздобути щось з'їсти або маневрувати завулками, щоб не потрапити советським заставам на очі. На осінь ми добилися до Відня.

Там уже перебрали владу переможці і поділилися цісарською столицею а властиво її руїнами. Нам вдалося знайти кімнату у підвалі і стати студентами віденського університету, щоб мати право лишитися в місті заки родинні і загальні справи якось проясняться.

Килимом накрили ліжко і самітня маленька дівчинка котила по його зорях-квітах скляні кульочки, на тороках вчилася плести коси, а коли зимовий холод докучав ховалася під його теплий затишок.

Різними комбінаціями і з різними пригодами вдалося нам дістатися до ДП табору в американо-казармській зоні. Там килим був параваном у більшій, чи меншій залі казарми і старався створити ілюзію приватного затишку.

Вкінці довго загрозлива, а однак конечна Америка! Порожня хата скоро наповнилася старими уживаними меблями, які добросердечні сусіди радо дарували бідним скитальцям. Килим прикрив стару витерту канапу, а прикрашений вишиваними подушечками творив навіть прийнятний затишок. Багато скитальців переспали свої перші ночі на ній. Прибираючи, я зі страхом зауважила тяжкі наслідки безнастанного уживання мого улюбленця. Тороки треба було обтяти а більші рани підцерувати. Та крім мене, ніхто не звертав уваги на його слабукання. Дні у фабриці волілися поволі, але роки минали скоро. Яюсь ніби зненацька засіли ми достойно на килимі, щоб благословити доню до шлюбу, а згодом так добре було на нім лежати внучатам. Одному, другому, третьому... Килим процвітав новим життям, хоч спідсподу з'являлося щораз більше латок. Вкінці з'явилася нова канапа. Килим помандрував нагору. Дослужував в кімнаті сина, потім доньки. З кожним роком при весняних і осініх порядках його старі рани не тільки відновлювалися, але і поширювалися. Не помагала вже моя кравецька штука. Зрештою шістдесятка минула, несила було йому боротися далі з безжалісним часом. Я мала вже досить стряпців, які з нього сипалися. В припливі рідкої у мене рішучости, взяла голку, ножиці і замкнулася в кімнаті. Кленова гілка біла до вікна льодовими сльозами, в сніговій завії майнув білий капелюх і болісний усміх п. Кожушка, на килимі "ожило все знайомиє до болю".

Із зоцілілих решток внучки дістали рожеві квіти на хідничках біля ліжок, а я топчу по синіх зорях, що випали на землю. "Яка баба практична" каже старша дівчинка, а мала притулилася і потішає: ми тобі купимо новий, гарніший.

Вибач, дорогий супутнику життя, що не попав до пантеону килимів. Союз Українок ще не створив Українського Музею, коли тобі прийшов кінець.

НАГОРОДИ ЗА ПРИДБАННЯ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Особи, які потрудяться і придбають нових передплатників "Нашого Життя" з-поза членок СУА, будуть відмічені і одержать нагороди.

Подаємо до відома нагороди, які будуть признані за придбання нових передплатників "Нашого Життя":

25 нових передплатників — керамічна тарілка роботи Слави Геруляк;

10 нових передплатників — до вибору: 1) однорічна передплата "Нашого Життя", або 2) куховарські книжки Зеновії Терлецької і Наталії Костецької

5 нових передплатників — до вибору: 1) альбом зорів до вишивання; 2) книжка для дітей Г. Черінь: "У намальованому світі"; 3) "Слухайте і співайте" — стрічка для дітей.

Прізвище кожного, хто придбає передплатника, буде поміщене в "Нашому Житті".

ТІЛЬКИ ЕТНІЧНА ГРУПА ЧИ НАЦІЯ

Збори нашого жіночого гуртка якраз починались, коли ввійшла на залю ще одна членка. Вона й не спізналась, однак всі жінки звернули на неї увагу, бо була вдягнена в індуський одяг, обвившись ярдами найлону.

— Не знаю як ти, але по-моєму: "In Rome do as the Romans" — завважила моя сусідка.

Я лиш усміхнулась та нічого не відповіла, бо уявно перелистковувала нашу пресу, де при всіх нагодах р'ясніє знімками в народніх строях — від дитини до старого.

Ми віримо, що кольоритною ношею переконаємо довколишнє середовище в нашій окремішності як нація. Однак на підставі довголітнього досвіду я дійшла до висновку, що звичайно ми досягаємо один з двох результатів. Ми справді переконуємо глядачів, що ми окрема етнічна група. Проте, етнічність в розумінні пересічного, хай і освіченого американця — це не національність. Останнє він утотожнює з державністю. На танцювальних виступах славного своїм розміром "фолк-фер"-у наша група найбільш блискуча. Але на такому ж самому рівні виступають шкотська, баварська та інші регіональні групи. Ми лиш одна з етнічних груп.

Другий результат — негативне ставлення, як це засвідчила моя сусідка у випадку до індуски, з чого, може й ми повинні витягнути свої висновки.

Мені здається, що в певних обставинах зайво демонструвати нашу "етнічність", яка з природи носить конотацію традиції, минулого. Ми не могікани, а нація сучасна, європейська — такою ж себе презентуймо. Коли йдемо делегацією до стейтових урядів в справі декларації проголошення самостійності — навіщо тут діти в віночках та в

стрічках? Це ж не Свято Матері, це річниця поважного акту модерної нації. Те ж саме можна сказати про участь наших делегатів в різних міжнародних конференціях. Сумнівно чи наше "індіянське пір'я" переконає якусь впливову особу чи групу в слушності нашої справи. Такі успіхи здобуваються співпрацею з даним середовищем, відтак слушними аргументами, обґрунтованим і глибоким знанням справи, яку обороняємо.

Подібні міркування насуваються і при згадці про наші виставки — обов'язково народнього мистецтва. Можна й не читати звідомлень, бо згори знаємо що воно буде — справа лиш у пропорції та в естетиці влаштування. При тому ми не забуваємо підкреслити, що дане мистецтво своїм корінням сягає в часи поганські, а вже потім інкорпоровало хрест. Не раз наші нечемні діти "друть з нас лаха", мовляв, та вже випльзте з того поганства і покажіть нам що було після полян та деревлян.

Ми всі розуміємо, що далеко легше зорганізувати нам виставку народнього мистецтва, ніж, скажімо, мистецтва взагалі, чи одного з його напрямків, з 19-го або 20-го ст. Все ж... у великих громадах, може, воно й не таке вже неможливе, бо хоч рідко, але деколи вони вже були. Нам треба усучаснитись у всіх ділянках, бо в наших змаганнях за державність треба переконати світ не лиш в тому, що було 1000 років тому, але насамперед у тому, що наш народ живе і творить тепер, та задивлений у майбутнє. У цьому переважному завданні повинно послужити нам усе — включно з нашим мистецтвом. Демонструванням народнього мистецтва ми сягнули вглиб історії. Наспіла пора зробити дальші кроки.

Ю. Логвин Київ

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ

Бердник Олесь. Свята Україна. Есеї і листи; передрук самвидавних творів з України. Українське Видавництво "Смолоסקип" ім. В. Симоненка. Балтимор — Торонто. 1980 р. 206 ст.

Бодлер, Шарль. Шість Віршів з "Квітів Зла". У перекладі Віри Вовк.

Серія "На горі". Поетична листівка. Штутгарт 1979 р. 8 ст.

Бульба-Боровець, Отаман Тарас. Армія без Держави. Слава і трагедія українського повстанського руху — Спогади. Накладом товариства "Волинь". Вінніпег — Канада. 1981. 327 ст.

Верига, Василь. Дорогами Другої світової війни. Накладом Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА. Торонто 1981. 259 ст.

Верига, Василь. Там де Дністер круто в'ється. Історичний нарис. Вид. "Срібна Сурма". Торонто 1974. 278 ст.

Караванський, Святослав. Моє Ремесло. Поезії. Українська Видавнича Спілка в Лондоні. Лондон 1981. 184 ст.

Коленська, Любов. Дзеркала. Новелі. Видавництво "Свобода". Нью Йорк — Джерзі Сіті 1981 р. 223 ст.

Кошелівець, Іван. Олександр

Довженко. Спроба творчої біографії. Вид. "Сучасність". 1980 р. 428 ст.

Кузич-Березовський. Жінка і Держава. Наклад Анастасії і Йосифа Білоусів. Варрен, Мічч. 1970 р. 289 ст.

Кузьменко, Світлана. Півникова пригода. ОПЛДМ — Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді. Торонто-Канада 1981 р. 21 ст.

Мечник, С. Від опричинни до КГБ, духовність московського імперіялізму. Українське Видавництво. Мюнхен 1981 р. 332 ст.

Подворняк, Михайло. Вітер з Волині. Спогади. Накладом Товариства "Волинь". Вінніпег, Канада 1981 р. 242 ст.

Chirovsky, Nicholas L. Fr. An Introduction to Ukrainian History. Volume I: Ancient and Kievan-Galician Ukraine-Rus'. Philosophical Library. New York 1981. 347 pp.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

Номінаційна Комісія Національної Ради Жінок США запропонувала кандидатуру голови Союзу Українок Америки Івонні Рожанковської до Екзекутивного Комітету цієї престижної американської жіночої організації.

З днем 15-го квітня Іванна Рожанковська стала членом Екзекутивного Комітету Національної Ради Жінок США на 1982—1984 роки.

* * *

"Жінка і праця: родини в майбутньому" — це тема семінара, що відбудеться в днях 19-20-го травня 1982 р. в готелі П'єр в Нью-Йорку. Семінар організує Національна Рада Жінок США. СУА є почесним спонсором того семінара. Почесною головою і головним промовцем буде Еванджеліна Гулетас Карей — *Evangeline Gouletas Carey*.

Під час полуденка відбудеться відзначення шести молодих жінок за їхні професійні досягнення.

До Комітету відзначень входила від СУА Ірина Куровицька — референтка зв'язків СУА.

* * *

Такі пані, членки Союзу Українок Америки, стали вільними членками "members-at-large." Національні Ради Жінок США — *The National Council of Women of the United States*; Ольга Гнатейко, Ірина Куровицька, Розалія Полчі, Марія Томоруг, Марта Федорів.

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

25-го квітня 1982 р. відбувся Окружний З'їзд Південного Нью-Йорку, на якому Головну Управу СУА репрезентувала заступниця голови Наталія Даниленко і виховна референтка Марта Данилюк. Головою Округу вибрано Тетяну Дурбак.

НОВИЙ ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ В РОЧЕСТЕРІ

В Окрузі Північний Нью-Йорк постав новий Відділ СУА в Рочестері. Засновуючі збори відбулися 30-го березня 1982 р. До управи ввійшли: Ірена Адамчук-Шолковська — голова, Ганя Скробач — заступниця голови, Дуся Ганушевська — секретарка, Зіна Джус — касирка і збирачка передплат "Нашого Життя", Ліда Джус — член управи, Ганя Машна — архіварка.

Членками новозаснованого Відділу крім тих, які ввійшли до управи стали: Христина Гошовська, Маріянна Гоф, Апла Демиденко, Наталія Копінська, Джоанна Костів, Оля Лучанко, Люба Несторович, Ліля Павлічко, Марія Сидор.

Вітаємо управу і членок новозаснованого Відділу!

На засіданні Екзекутиви СУА, 21-го квітня 1982 р. прийнято новий Відділ і надано йому ч. 120.

Щасти Боже в праці!

1.000.00 дол.: Євген і Мирослава Наливайки, Міннеаполіс;
по 200.00 дол.: 86-ий Відділ СУА, Мейпелвуд, Марта Шиприкевич, Філядельфія, Оксана Неділко, Гленков, Стефанія Делензік, Глен Гед, Н. Н., Парма, Іван і Неля Вовки, Парма, д-р Володимир і Надія Шкільники, Акрон, Григор Фудорук, Австралія, Євген і Богдана Михайлові, Бетлегем (через 91-ий Відділ СУА), 102-ий Відділ СУА, Гемонд — Манстер, Елмер і Ольга Берчі, Гантінгтон, д-р Євген і Ніля Стецькові, Тонаванда, Юрій і Ірина Лаврівські, Тонаванда, Лідія і М. Смик, Ковл Ситі;

400.00 дол.: д-р Євген Мартинюк, Акрон;

155.00 дол.: 5-ий Відділ СУА, Воррен;

по 150.00 дол.: Люба Лапичак, Майпелвуд, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, Джеймсбург, Ірена і Тарас Івасіви, Філядельфія, Роман і Міра Грабці, Парма, Ірена і Мирослав Полотнянки, Глендейл, д-р Ігор Кодельський, Гаваї;

по 110.00 дол.: 28-ий Відділ СУА, Ньюарк, Марта Рудик, Нью Гейвен;

по 100.00 дол.: Михайло Кладочний, Боффало, Іван Горбачук, Боффало, Стефан і пані Душенки, Боффало, Василь і пані Сметанюки, Боффало, Михайло і Оксана Салдита, Амгерст, д-р Теодор і д-р Олександра Праваки, Боффало, Осип Сташків, Мейпелвуд;

75.00 дол.: д-р Михайло Сайкевич, Еггертонвілл;

по 50.00 дол.: Володимира Михайлів, Честер (рата), Анна Гайдичук, Боффало, Ярослав Пришляк, Боффало, Володимир Музичка, Чектовага, Микола Ватяг, Боффало;

по 30.00 дол.: Надія Гадзевич, Йорктовн Гайтс, Марія Дранка, Боффало, Богдан Дусанівський, Боффало, Ростислав Петрів, Боффало, Роман Каспрік, Боффало;

по 25.00 дол.: Анна і Бернард Кравчуки, Мейпелвуд, Іван Білінський, Боффало, д-р Володимир Пасічняк, Данкірк, Зенон Боднарський, Боффало, Микола Баричий, Боффало, Михайло і Аліція Ортинські, Тонаванда, Анастасія Ільківська, Лакаванна, д-р Мирослав Перейма, Боффало;

по 20.00 дол.: о. Іван Мак, Лянкастер, Марія Паньків, Боффало і Марія Жовнірович, Статен Айленд;

10.00 дол.: Анна Яцишин, Чектовага.

Щиро дякуємо

Ірина Качанівська,
касирка стипендій СУА

В пам'ять покійного мгр. Юрія Гарасимова 100.00 дол. на сироти в Бразилії складають родини —

Сташкови і Кіляри

В дев'яту болючу річницю відходу у вічність моєї найдорожчої сестри Юліани Белей складаю 20.00 дол. на стипендійну акцію СУА,

Марія Жовнірович

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Організаційна референтка СУА Марія Крамарчук написала до організаційних референток Окружних Управ і Відділів обіжник, у якому підкреслила, що вся праця референток повинна бути спрямована на приєднування членів, творення нових Відділів та на приєднування вілних членок з тих місцевостей, де немає можливості заснувати окремий Відділ СУА. Дораджувала, що щоб були кращі висліді праці, організаційні референтки повинні працювати комісіями.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXIV РІК ВИДАННЯ

ТРАВЕНЬ 1982

ЧИСЛО П'ЯТЕ

З'їзд жіночої преси

У Вашингтоні існує Жіночий Інститут за Свободу Преси (Women's Institute for Freedom of the Press), заснований у 1975 р. Щороку у квітні він влаштовує з'їзд, присвячений опрацюванню питань жіночих пресових агенцій. Їх є доволі багато, тільки вони діють у власній країні або присвячені якійсь одній ділянці. Йому ідеться про те, щоб поєднати їх в одне ціле.

Виявляється, що це дуже потрібне. З нагоди конгресів міжнародних жіночих організацій дуже мало вісток просякає в загальну пресу. Просто пресові агенції, що обслуговують комунікування при допомозі преси, радіо й телевізії, не беруть того руху поважно. А коли й яка подія набирає світового значення і преса й радіо приневолені подавати якусь вістку, тоді обмежуються до зреферування сензаційних подій, як наприклад діялося в часі Світової Жіночої Конференції в Мехіко й Копенгагені. Тоді то преса не реферує важливіших рішень, що винесені на такій конференції, а подає вістки про відкриття або про принагідні випадки, що трапились на даному з'їзді.

Цього року у квітні Жіночий Інститут разом із Міжнародною Жіночою Трибуною влаштовують четвертий з'їзд. Він відбудеться 17-го і 18-го квітня 1982 р. в Вашингтоні в Національному Пресовому Клубі. У програмі намічено пленарні наради, навперемінку з панелями й комісіями. Весь зміст нарад спрямований на одну ціль — створення Міжнародної Жіночої Пресової Агенції. Велику увагу присвячено Третьому Світові і під тим кутом усе відбувається. Заплановано все дуже обережно, використовуючи дотеперішній досвід.

Першого дня на спільній сесії обговорять загально створення Міжнародної Жіночої Агенції. На з'їзд запрошені існуючі жіночі пресові агенції в числі 16 і кожна з них представить себе публіці.

Під час полуденку дві спеціалістки з'ясують присутнім потребу світової інформаційної сітки і користі, що випливають із того. По полудні того ж дня буде обговорена дія міжнародної агенції, її взаємини з поодинокими крайовими агенціями, створення міжнародної мережі і включення в неї кожної крайової пресової агенції. Ці справи будуть вирішені в п'яти дискусійних нарадах ("воркшоп"), кожна з них має право висунути одну тільки резолюцію.

У неділю рано буде обговорено, як різні роди комунікування зможуть злучитися в Міжнародну Жіночу Агенцію. При тому найбільша увага буде присвячена радіопередачам, які найбільше поширені в Третьому Світі. П'ять дискусійних нарад зійдуться знов по полудні, щоб остаточно зформувати своє домагання. Під час полуденку буде обговорена світова жіноча сітка, а по полудні буде відчитаний план її праці.

Цей план побудований на п'ять років. Він включає дію третьої Світової Конференції, що має відбутися в Найробі, Кенія. Там можна буде вперше випробувати дотеперішні заходи та інформації, використовуючи поодинокі жіночі пресові агенції.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вже вдруге висилає свою представницю на цей з'їзд. Минулого року, як і цього бере участь як представниця СФУЖО Дора Рак. Вислід нарад вона зреферує в бюлетені "Українка в світі".

ДЕНЬ СФУЖО В ВАШІНГТОНІ

День 27-го березня 1982 р. був дуже рухливий у Вашингтоні. На той день була заповіджена зустріч Екзекутиви СФУЖО з представницями різних жіночих організацій м. Вашингтону. Були заступлені — Марійська Дружина при церкві св. Родина, Делегатура Об'єднання Жінок ОЧСУ, Українське Католицьке Сестрицтво при церкві св. Трійці, 78-ий Відділ США, Українське Православне Сестрицтво ім. кн. Ольги, Жіноча Секція при Об'єднанні Українців Вашингтону.

День СФУЖО відбувся в забудуваннях церкви св. Родина. Відкрила

вечір Теодосія Кічоровська, зв'язкова членок-прихильниця у Вашингтоні. Після неї голова СФУЖО Лідія Бурачинська пояснила, чому відбувається День СФУЖО при співпраці всіх жіночих організацій. Між ними є багато членок-прихильниць, що хотіли б більше довідатися про СФУЖО і його працю. Потім представила Лідію Дяченко, скарбничку СФУЖО. Вона з'ясувала загальні засади СФУЖО і схарактеризувала розвиток його впродовж 33-ох років. По доповіді, яку вони спільно опрацювали, Л. Дяченко додала також уступ про фінанси СФУЖО, що ними вона кермує.

Другою покликано до слова Олену

Процюк. Вона є референткою зв'язків і говорила про цю важливу ділянку праці СФУЖО. Вона розпочала дію в 1955 р., коли в Коломбо відбувся Конгрес Міжнародного Жіночого Союзу. Від того часу йшла наша участь у дальших Конгресах МЖСоюзу і МЖРади, Світового Руху Матерів і Генеральної Федерації Жіночих Клубів. Це дало нам вкінці змогу ввійти до двох комісій при ООН — Комісії Декади і ЮНІЦЕФ-у.

Третьою говорила д-р Наталя Пазуняк, заступниця голови СФУЖО. Вона є рівночасно головою Конгресової Комісії, отже всю свою увагу зосередила на підготові IV Конгресу

СФУЖО, що має відбутися 25-го —29-го листопада 1982 р. Подала головні напрямні програми Конгресу, що були схвалені на нарадах Управи СФУЖО.

На запити, здебільшого відповідала д-р Н. Пазуняк. Наприкінці голова Л. Бурачинська подякувала всім представницям організацій, що трудилися коло влаштування вечора. При чаю й солодким присутні ще довго гуторили.

КОНГРЕСОВА КНИЖКА

Перша нарада Комісії Книжки відбулася 17-го березня 1982 р. Її очолила Лідія Бурачинська, голова СФУЖО, члени — Стефанія Бернадин, Лариса Дончук, Євгенія Новаківська, Галина Царинник, Ірина Качанівська, Теофіля Ганушевська, Лідія Бульба і Раїса Зелінська.

Членки поділили між собою завдання збирати привіти до книжки. Із тим постановлено звернутися до установ, кредиторів, підприємств і окремих осіб. Зокрема рішено попросити складові організації, щоб вони розіслали листа СФУЖО до своїх Відділів. У листі запрошено Відділи до привітів у Конгресовій Книжці.

Настіпили нові короткі звітлення про працю в 1977-82 рр. Виповнений запитник надіслали — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США, Союз Українок Франції, Союз Українок Аргентини і Об'єднання Жінок "Просвіти" з Аргентини. Чекаємо присипки від інших складових організацій.

НОВА ДОМІВКА СФУЖО

Від 1-го квітня 1982 р. Екзекутива СФУЖО змінила своє приміщення. Від 1948 р. дотепер вона приміщувалась у Домі СУА 4936 Н. 13-та вул. Філядельфія, Па. Тепер винайняла на своє бюро приміщення в Українській Щадниці при 1325 В. Ліндлей Евеню, Філядельфія, Па., 19141. Просимо туди адресувати всю пошту і грошові посилки.

ОБОРОНА ДІТЕЙ

Т-во Оборони Дітей у Женеві видало свій звіт за 1981 р. Цей рік пройшов у пошукуванні й дискусіях над напрямком його праці. Щоправда, секретаріят далі розглядав поодинокі випадки, що їх насувало життя. Від його заснування в липні 1979 р. таких випадків було 68 і дотепер ще є 40 в опрацюванні. Але провід Оборони

Дітей шукав іншої дороги, щоб знайти властивий напрям своєї діяльності. В тій цілі Т-во провело дискусії з Третім Конгресом зловживання і занедбання дітей і з секцією Мати й Дитина у Світовій Організації Здоров'я і прийшло до висновку, що його завданням буде встановити найперше права дитини в окремому виданні. Гроші на ту ціль подарував Голландський Комітет дитячих поштових значків. Окрім того Т-во Оборони Дітей заключило з Світовою Організацією Здоров'я договір відносно видання книжок і брошур на теми прав дитини. Перша з них на тему "Праця дитини — загроза для здоров'я й розвитку" вийде в 1982 р.

Під час тих зустрічей і дискусій зарисувались перед Екзекутивою Оборони Дітей напрями на дальше. Найважливішою з них буде видання бюлетеню п. н. "Міжнародній Оборонець Дитини", що заступить дотеперішнє видання і буде обговорювати права дитини, знування над дитиною і потребу допомоги. Окрема секція бюлетеню буде торкатися напрямку і шукань Т-ва.

Загальні збори Оборони Дітей думають провести в 1982 р. Згідно зі статутотом Т-ва вони мали б відбутися в 1984 р., однак ситуація вимагає пильнішого обговорення справ. Місце й дата загального З'їзду буде подана до відома.

ЗМІНИ В УПРАВІ СФУЖО

Місце виховної референтури СФУЖО опорожнилося влітку 1981 р., відколи референтка Марія Долішна стала головою ЛУКЖ. Це місце обняла Оксана Бризгун-Соколик, членка ЛУКЖ. Вона провела панель на тему "Культура і ми" при співпраці Дани Бойко, Валентини Курилів і Емілії Остапчук. Тепер О. Соколик збирає відповіді на анкету Світового Руху Матерів (М. М. М.) на тему "Чи роля батька й матері перемінна?"

ЖИТТЄПИСИ ЖІНОК-МИСТЦІВ

Недавно ми дістали вістку від Аннелізе Ганзен, координатора справ мистецтва в Копенгагені, що наші прозірки творів шести мисткинь — Марії Раєвської, Марії Башківської, Олени Кульчицької, Слави Музики, Марії Дольницької і Галини Мазепи — були виставлені, разом із іншими — в галерії мистецтва в Копенгагені. Імпрузу відкрила міністер культури Данії.

Недавно ми вислали життєписи тих мисткинь, написані англійською мовою. Про переклад їх подбала Мирослава Ласовська-Крук, культурно-освітня референтка СФУЖО. Тепер змагаємо до збирання прозірок молодших мисткинь разом із їх життєписними даними.

НОВІ ВИДАННЯ

Шіснадцять століть від смерти св. Василія Великого, укладу сестри Ольги ЧСВВ, Філядельфія, Па. 1979. Ст. 192.

У 1979 р. Отці Василіяни і СС Василіянки святкували 1,600-ліття смерті засновника їх Чинів о. Василія Великого. Всюди відбувались зустрічі й святкування. Та ніхто не сподівався, що цей ювілей матиме своє видання. Ним зайнялися СС Василіянки, збираючи подрібно інформацію за інформацією, світліну за світліною. І так постала ця велика книжка, що є історією жіночого Василіянського Чину.

Після численних світлин із святкувань ювілею, починається історія Чину СС Василіянок. Авторка починає її від монастиря св. Ірини в Києві і переводить її через численні монастирі в середньовіччі аж до правил, що їх встановив Митрополит Венямин Рутський для монастирів. Другим реформатором монастирів був Митрополит Андрей Шептицький у 1902 р. Потім із переселенням нашої людности настала нагода до поширення монастирів на інші країни. У 1951 р. Чин дістав Конституцію, що злучила всі монастирі, які поділено на чотири провінції.

В книжці обговорено життя кожного осідку (за винятком Рідного Краю), а саме в Америці, Югославії, Чехословаччині, Аргентині, Польщі, Італії, Австралії, Бразилії. Всюди є світлини Сестер, церков і будинків. Є теж короткий перебіг праці даного осередку. Окрім того є світлини шкіл, що їх Сестри провадили.

Кінцевим уступом є "славні" Василіяни. Це св. Йосафат Кунцевич, Єпископ Сотер Ортинський, Митрополит Андрей Шептицький, Мати Олена Лянґевич і Мати Йосафата Теодорович. На тому закінчується зміст збірника.

Дуже добре, що ювілей св. Василія використано на таке видання. Маємо перегляд усього Чину СС Василіянок у сучасному світі та погляд на їх всесторонню діяльність.

Л. Б.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XXXIX

MAY 1982

EDITED BY A. H. Sawyckyj

Viewpoint

THE UKRAINIAN MOTHER, UNWLA AND THE WOMEN'S CONFERENCE

by Anisa Handzia Sawyckyj

May is the month in which we pay homage to Mothers — those heroines who perform herculean tasks which often go unnoticed and unappreciated. Bearing children, nurturing them physically and psychologically, instilling in them values and aspirations — all this requires time, energy and often self-denial.

However, the Ukrainian mother, aside from all the basic tasks of motherhood, has taken on additional obligations: to transmit Ukrainian values and traditions to her children, and to create an environment in which their Ukrainianism will flourish. This is not easy.

It involves instilling in children a sense of confidence in being "different" from their friends; in teaching them how to stand up and be proud of their Ukrainian heritage and their unshortened, East European last names.

It involves justifying the many Fridays, Saturdays and Sundays that are devoted to Ukrainian youth organizations, Saturday school, dance or theater groups, and Ukrainian church services. How many countless hours are spent in driving children to various Ukrainian activities each weekend in an effort to tie that child more closely to his or her Ukrainian heritage and peers!

And we won't even mention the innumerable hours spent at home helping a child memorize Ukrainian poems, preparing costumes for a performance...

Every generation of Ukrainian women in America has had its own unique set of problems to deal with. The earliest Ukrainian immigrants were faced with an environment that was hostile to newcomers, with their different customs and lifestyles. The pressure to assimilate was enormous. Subsequently, the political refugees of the post-World War II era, torn from their roots and buffeted by the winds of war, arrived in a foreign land which was to become their new home. fiercely intent on instilling in their children a knowledge and love of the Ukrainian culture and language they had left behind, these newly arrived families spent much time and effort recreating a world they had known in Ukraine while at the same time working hard to sustain their families economically.

While entire families were involved in this effort at self-preservation, it was, as always, the women who had the most daily contact with their children through the Ukrainian language, books, traditions, songs and religious practices. Through these vital links, they functioned as transmitters of the Ukrainian culture from their own generation to the next.

Throughout the decades, for the earlier as well as the later immigrations, the Ukrainian mother has not stood alone in her efforts to preserve Ukrainianism in her family. Many community institutions have helped her, of which one of the most important has been UNWLA. Well-known for its excellent Ukrainian nursery schools and as a resource and information center for school and home Ukrainian teaching aids, UNWLA was an island in a non-Ukrainian sea for women who needed to share with other women the problems of raising a Ukrainian family in difficult economic and cultural circumstances.

UNWLA's support for woman in her role as mother continues to this day. In fact, woman's role as mother is one of the underlying themes of the upcoming Ukrainian Women's Conference initiated by UNWLA, which will take place in October 2-3, 1982 at Soyuzivka.

A survey has shown that Ukrainian women today are most concerned about Ukrainian identity and the preservation of Ukrainian traditions, language and institutions. They want to share their experiences and to devise solutions to the problems of acculturation. In Conference workshops on the topics of Ukrainian Identity and Traditions, Ukrainian Schools and Youth Organizations, Intermarriage and others, women will touch upon the elements that relate to their nurturing role as Ukrainian mothers.

The Ukrainian Women's Conference will address "the whole woman," — her personal, family and career life. But one can be sure that the problems of today's Ukrainian mother will be uppermost in the minds of many women at the Conference on October 2-3, 1982.

UNWLA is proud to add the sponsorship of this event to its list of the many services it has rendered to Ukrainian mothers over the years.

"I WILL ALWAYS PAINT"

Iryna Sczuchewycz, at age 91, answered the question "do you still paint" with the words "I will always paint". And so she did!

She died two years later, at the age of 93. She kept painting as long as her hand could hold a paintbrush. She approached art as her life's calling, not just as a hobby.

She was born on November 21, 1885 in Vyshniw, region of Rohatyn into the Velychkowsky priest's family. Iryna Velychkowska first studied art at the private school of Stanislaw Batowskyj, on a scholarship provided by the Metropolitan Andrey Sheptyckyj. Later she moved to Krakiw to study. In 1903 the Krakiw Academy of Art did not accept women but the School of Niedzielskyj, formed especially for women, was taught by the professors of the Academy. Iryna Velychkowska became one of the first women and the first Ukrainian woman to study art at a higher school.

She became especially interested in portraiture. Together with her cousin, Modest Sosenko, she painted churches in Ukraine. Her icons are found in Ukrainian churches in Ukraine, the Ukrainian Orthodox Church in Paris, in the U. S. in Rochester, Utica, Brooklyn, Glen Cove, in the collection of Patriarch Josef in Rome and in private collections.

On February 20, 1913, Iryna Velychkowska married Paul Sczuchewycz, the Judge of Bucovyna. During WW I, Paul Sczuchewycz was an army judge in Vienna and later Budapest. Later he settled in Kolomyja. From 1921-1931 the couple settled in Vadovychi, then until 1942 in Krakiw. In 1942, Iryna and Paul Sczuchewycz, with their 2 daughters Daria and Lydia, moved to Lviw, and in 1944 had to emigrate to Munchen, Germany and in 1949 to the United States. Iryna Sczuchewycz was forced to leave behind over 300 works.

Although Iryna Sczuchewycz often lived in foreign lands, she never lost contact with Ukrainians. She was a member of the Society of Painters in Krakiw, a member of the art societies USOM and ANUM in Lviw and OMUA in New York. She has taken part in exhibits in Krakiw, Lviw, Munchen and New York. Iryna Sczuchewycz was a member of Soyuz Ukrainok in Krakiw and later a member of UNWLA. Because of the illness of her husband and later her age, she could no longer be an active member.

Artists and art critics have regarded her with respect and have praised her work. Mychajlo Moroz praised her icons and A. Maluca regarded one of her portraits as "the best portrait exhibited in the Art Club". In 1979 in Notes on Art we read "in her paintings she was always true to the beauty of nature, in her portraits she put across the inner and outer value and the spiritual beauty of the Ukrainian individual". (P. M.)

Besides her natural artistic talents, Iryna Sczuchewycz approached art with enthusiasm and dedication. She was always testing new paths, forms and techniques. She loved books. When she immigrated to the United States, she brought priceless 19th century documents, books, newspaper clippings and announcements, and a diary of WW I and WW II. She also had a priceless photograph collection, in which she, "Teta Oryssia" could name every individual.

Iryna Sczuchewycz united the young generation of

Ірина Шухевич. Портрет Лідії Шухевич-Ленцик. 1944 р.
Олія
Iryna Sczuchewycz. Portrait of Lydia Sczuchewycz Lencyk. Oil.
1944.

Ірина Шухевич. Літний день, Баварія. 1945 — 1946 рр.
Темпера
Iryna Sczuchewycz. Summer day in Bavaria. Tempera. 1945-
1946.

today and the old traditions of the patriotic and religious Ukrainian family. She was always interested in her surroundings, could tell what was good and what was not. She was always true to her beliefs and to her calling. Her words "I will always paint" one may consider her life's belief.

Translated by M. Jarymowycz

"IN TIME FORWARD"

Solitude in mystery, Autumn and Spring past,
A reality mirrored in shadows of memories,
Or just a dream, substance of touch.
Life — Endlessly spinning a web of consciousness,
And in a moment of reality, She appears.

A flame, intense and viable,
Yet gentle, for its light has dawned,
Her spirit has traversed always in time forward,
Into lonely places, A journey...
Within a Journey, motionless in distance.

For, on the horizon of consciousness,
Receding into silence, She weeps...
Withdrawing, ebbing further away...
Gone in flood, are waves swelling, and heaving,
On into the darkness of the unknown.

Times passed with dreamlike slowness,
Her voice an echo, an omen...
I gradually embrace her fading image,
Her tender somber gaze, her silent ways,
Wrestling the throes of existence.

Mey the flame of her being,
Gently permeate into mine and be stilled,
Journeying no more...
Remembering gaiety, She moves in silence,
Dwelling in solitude...

О. Лукашевич — Полон. Покинени. Лінорит
O. Lukaszewycz-Polon. Linocut — "Abandoned".

Luminous and fair,
Infinite upon the finite seas,
Her hope is the returning dawn,
Caressed gently by the playful breeze.
To shelter in the labyrinthian tunnel of time.

UNWLA MOURNS LOSS OF OLENKA SAVYCKYJ

It is with the greatest sorrow that we inform UNWLA members and the Ukrainian community of the death on April 26, 1982 of **Olenka Leskiw Savyckyj** nee Wirszczuk. Olenka, who died at the age of 36 following a skiing accident in Utah, was a member of UNWLA for many years, and most recently was Chairwoman of the Organizing Committee of the Ukrainian Women's Conference slated for October 1982.

The recipient of a Masters of Business Administration degree in 1981, Olenka was also an active member of the Ukrainian Institute of America. She was also a member of Plast, the parents' committee of the New York City School of Ukrainian Studies and The Ukrainian Museum.

Surviving are husband Jurij, children Christine and Danylo, parents Maria and Wolodymyr Wirszczuk, sister Irene Wirszczuk, parents-in-law Teodozia and Zynovij Sawyckyj, sister-in-law Handzia Sawyckyj Mycak with her husband George Mycak, and other close and distant relatives.

Olenka, who was born in Germany and raised in Chicago, Ill. and Maplewood, NJ, most recently resided in Riverside, Conn.

Requiem services were held on April 30. Burial was

on May 1, 1982 at St. Andrew's Cemetery in S. Bound Brook, N.J.

In lieu of flowers, the family has requested that memorial blood donations be made, specifying "In memory of Olenka Savyckyj. LDS Hospital, Salt Lake City, Utah" where Olenka long and valiantly struggled for life. Blood donations may be made at hospital blood bank centers across the country that participate in such memorial transfers.

Or, contributions may be made to UNWLA's Olena Lototsky Fund.

(A more extensive tribute in memory of Olenka will be published in the June issue of Our Life).

EXHIBIT "THE LOST ARCHITECTURE OF KIEV" OPENS JUNE 12, 1982

The Museum is preparing intensively for the exhibit "The Lost Architecture of Kiev", which opens Saturday June 12, 1982. Exhibited will be photographs, plans and drawings of those old Kievan buildings destroyed in 1920-1941. The curator of the exhibit — Tyt Hevryk, who spent many years collecting the materials. Zenon Feshchak planned the artistic details of the exhibit. Two catalogues — in Ukrainian and in English — will come out, each containing about 100 illustrations. During the exhibit will be a continuous slide presentation with recorded explanations.

50th ANNIVERSARY OF THE 1st UKRAINIAN WOMEN'S CONGRESS IN AMERICA

On June 12 and 13, the Regional Presidents of UNWLA will hold a Conference in New York City. On this occasion, on Sunday June 13 in the Roosevelt Hotel, there will also be a commemoration of the 50th anniversary of the 1st Ukrainian Women's Congress in America. The Region of New York has formed a special committee, headed by Lydia Magun, which will arrange the luncheon.

This important event will be commemorated by honouring the members of the first Congress and by awarding the member Branches, 1, 2, 21, 34, 35, 40 and 41, with commemorative plaques. Citations will also be awarded to Branches 7, 15, 24, 26, 27, 28 and 36, which were formed during or before the congressional year and which are still active today. Fifteen of the Branches existing at that time are no longer active. We will gladly welcome and honour the former members of those Branches at the luncheon.

We invite UNWLA members to attend the unusual event, to commemorate the 50th anniversary of the Congress and to honour those, who helped the organization grow.

The admission to the luncheon is \$25.00 per person. Please make reservations and payments at the UNWLA Headquarters by May 31, 1982.

WOMEN'S CONFERENCE COMMITTEE HOLDS IMPORTANT MEETING

On April 23, 1982, the Organizational Committee of the Ukrainian Women's Conference held an important and substantive meeting. At the well-attended gathering, committee members discussed the contents and structure of the upcoming conference, and made decisions on the realignment of responsibilities within the committee, as was required by circumstances.

The Committee structure is now as follows: Anisa Handzia Sawyckyj, *Chairwoman*; Marta Andriuk and Maria Olync, *Vice-Chairwomen*; Christine Dobczansky-Melnyk, *Recording and Corresponding Secretary*; Oksana Tyshovnytsky, *Treasurer*; Ivanna Ratych, *UNWLA Liaison*.

Program Committee: Oka Hrycak, Nadia Nynka, Luba Sira, Sonia Slobodian, Ivanna Ratych. *Exhibit Committee*: Iryna Fedyshyn, Slava Gerulak, Nadia Shmigel, Anya Boychuk, Ulana Szumskyj, Tania Keis. *Concert*: Marta Andriuk.

Organizational Committee: Oksana Lenec (Soyuzivka liaison), Orysia Ochrymovych, Myrosia Wanio, Maria Motyl, Myroslava Znayenko. *Registration Committee*: Maria Tomorug, Oksana Kurowycky, Sania Kaczaraj. *Press and Publicity Committee*: Roma Sochan-Hadzewycz, Marta Baczynsky, A.H. Sawyckyj, Marianna Czaikovsky (logo).

Members of the UNWLA National Executive Ivanna Rozankowsky, Lydia Hladky and Olha Hnateyko continue to offer invaluable assistance and advice.

MOTRIA KUSHNIR APPOINTED TO PHILADELPHIA WOMEN'S COMMISSION

Motria Kushnir, member of UNWLA branch 67, was recently appointed to the Mayor's Commission for Women of Philadelphia for a two-year term. The appointment was made by The Honorable William J. Green, Mayor of Philadelphia, on February 28, 1981.

The announcement came during the Festival of Women and Women's History Week, the first event in a year-long celebration of women's history, titled "Past Achievements, Future Challenges," that is part of the City's 300th anniversary celebration.

The Commission was established in 1980. In all, there are thirty-five commissioners, chosen to represent and to serve as advocates for women's rights, issues and concerns. The Commission's work is accomplished largely through task forces currently working in the following areas: education, personnel practices, domestic violence, child care, public safety, women's talent bank, women business owners and the Equal Rights Amendment.

Long a supporter of equal rights for women, Kushnir is a communications and management consultant who established her own business, Kinocraft, in 1976. She previously edited scholarly publications and served as public relations director for the Freedom Valley Girl Scout Council. She has an M. A. from New York University's Cinema Studies Department and currently teaches film history and criticism at Mercer County Community College.

Presently serving on the Board of Trustees of the Muse Foundation for the Visual Arts and on the Board of Trustees of the Women's Law Project, Kushnir served a two-year term on the Board of Trustees of the Ukrainian Museum and continues to be involved with Museum programs and fundraising. Most recently, she served as project coordinator for the 1981 Kilim Exhibit co-sponsored by the Ukrainian Museum and the Balch Institute for Ethnic Studies in Philadelphia.

NEWS FROM THE UKRAINIAN WOMEN'S CONFERENCE "UKRAINIAN WOMAN IN TWO WORLDS"

In the past several months, the Ukrainian Women's Conference Organizing Committee has been busy planning the Conference program, guided by the responses to its survey of Ukrainian women. Close to 150 questionnaires were filled out by women across the country, and have given organizers a good idea of what concerns Ukrainian women most.

To date, plans have been made for six workshops, which are summarized below. However, plans are to expand the number of workshops and include additional topics, in order to accommodate the many ideas and the large number of women at the Conference. More about this in the June issue of *Our Life*.

• **Ukrainian Identity and Traditions:** What it means to be Ukrainian in today's context and environment. Comparative examples of other groups' acculturation/self-preservation process. What aspects of Ukrainianism is it essential to preserve? What is the role of Ukrainian women in preserving them?

HEALTH & WELL-BEING

By Dr. Maria Motyl

RESEARCH FINDS PILL IS MIXED BLESSING

In the 1960's and '70's, women in the U.S. increasingly turned to the use of oral contraceptives as effective means of birth control. The use of the Pill peaked in the Mid-'70's in the U. S. but is still increasing world-wide. However, from the very start, controversy has centered around the use of these contraceptives and their safety has been questioned.

The first report of a health risk associated with the Pill came in 1961 from England and concerned a woman who developed a pulmonary embolus (lung clot) while on the Pill. Since that time doctors have compiled much data on hundreds of thousands of women.

The current belief, after 20 years of monitoring of the situation, is that there is an increased risk in cardiovascular disease (including blood clots, heart attacks and strokes) in women using oral contraceptives and the risk increases with age.

However, a most significant contributing risk factor is cigarette smoking, especially in women who smoked more than 15 cigarettes a day. Doctors also found that the risk of cardiovascular disease is related directly to the estrogen-progesterone content of the Pill. It is thought that with the advent of the "low dose" Pill, some of these health risks may be decreased.

MODERATE EXERCISE BENEFICIAL TO HEART

Doctors have long debated whether physical activity can favorably influence the natural course of coronary artery disease in humans. Since such studies cannot ethically be done in humans, scientists resort to animal models, most often monkeys.

One recent study compared two groups of monkeys, both fed a diet that would normally lead to atherosclerosis (narrowing of the arteries). However, one group of animals remained sedentary while the second group was conditioned to exercise on a treadmill.

While the serum cholesterol levels of both groups remained the same, the exercising group had significantly higher levels of high density lipoproteins (HDL) and sudden death was observed only in the sedentary monkeys. Doctors conducting the study suggested that

moderate exercise may be beneficial to humans.

HORMONE SUSPECTED IN RUTGERS U. CANCER CASE

Recently a Rutgers University building in Newark, New Jersey was shut down because its occupants were found to have an excessive number of cancers. The New Jersey State Health Department found eight cases of cancer among 436 faculty members, administrators and clerical personnel interviewed between May 1980 and April 1981. Air samples taken at the building showed high levels of a hormone suspected of causing cancer.

Estradiol benzoate, the hormone in question, had been used in animal experimentation on several floors of Smith Hall to regulate the ovulatory cycles in mice and guinea pigs. While it is uncertain that the cancers among workers at Smith Hall are directly caused by estradiol benzoate, this hormone causes cancer in mice and was previously suspected of causing uterine cancer in women.

It is now widely believed that many human cancers are caused by exposure to toxic chemicals and agents. The Rutgers University case underscores the importance of laboratory and workplace safety.

• **Ukrainian Schools & Youth Organizations:** The current state of these institutions today and their interrelationship. Is enrollment/participation and the quality of students declining? If so, what can be done to reverse the trend? How these institutions are adapting to a new type of Ukrainian-American child. Is the knowledge of the Ukrainian language essential to the continuation/ raison d'être of these institutions?

• **Intermarriage:** In this workshop, women who are spouses in a mixed marriage will participate in a panel, with plenty of time allotted for discussion by the audience. Panelists will discuss potential and actual problems faced by spouses in a mixed marriage: use of Ukrainian language with children, celebration of holidays, Ukrainian community activism, etc. What is the response of children in a mixed marriage? Is mixed marriage a help or a hindrance to their development as whole persons?

• **Ukrainians in American Politics:** How Ukrainians can influence the electoral process, and be counted by politicians, commissions and government agencies, especially when it comes to the allocation of monies, or to voting in Congress on crucial bills that relate to U. S. -U. S. S. R. relations or to Ukrainian political prisoners. How to lobby more effectively. How to make your congressional representatives more responsive to Ukrainian needs.

• **Communications Media and the Ukrainian Community:** As Ukrainians in the U. S. become more mobile and commu-

nities more diffused, how do we maintain communications networks to replace the role of the ghetto in keeping us together? Effective use of the press and other media in creating community solidarity, and in telling the Ukrainian story to U. S. society at all levels.

• **The Working Woman:** Can the Ukrainian woman be a "superwoman?" Should she be expected to combine the roles of homemaker, mother, breadwinner, community activist, Ukrainian-activities chauffeur and still maintain her equilibrium? This workshop is geared toward the professional who faces the demands of the workplace, as well as the homemaker who wishes to make the transition from working inside to working outside the home. A presentation on the principles of effective time management should help some of us who never seem to have enough hours in a day...

Watch for announcements of the complete Conference program in *Our Life*, the Ukrainian press or in your mailbox. Be sure to register for the Conference early to insure that you get to attend the workshops of your choice. Do you have any questions or suggestions? Do you want to help with the organizational aspects of the Conference? We're always happy to hear from you. Write to us at the Ukrainian Women's Conference Organizing Committee, c/o UNWLA, 108 Second Ave., New York, NY 10003, tel. (212) 533-4646.

-A. H. S.

У ТРАВНІ

З приходом весни наново починається праця в городах. В травні найкраще засаджувати нові кущі рож. Всі рожі в городі треба скроплювати хемічними розчинами проти грибків-фангусів. Якщо не скроплювати, то пізніше під час гарячої, вологої погоди влітку на них кидаються грибки. З таких грибків-фангусів листки рож дістають чорні плями та скручуються. Все це знесилює рослину та деформує її квіти. Тепер ще можна засівати траву та підсипати поживою т. зв. "Lime", якщо цього не зроблено минулої осені.

Час перекопувати та відживлювати землю на грядках під квіти. При розсаджуванні квітів, треба уважати, щоб великі квіти не засланяли меншим сонце. Хоч сонце світить вже досить сильно і температура дня підходить високо, все таки не треба спішитися з виношуванням кімнатних вазонків надвір. Часом травневі ночі можуть бути дуже холодні. Зовсім несподівано в травні минулого року влітку прийшла хвиля холоду та наробила багато шкоди.

Померзло тоді багато городини і квітів. Найбезпечніше виносити вазонки з хати надвір під кінець травня. Абсолютно не виставляти рослини відразу з хати під сильне полудневе сонце. Перших кілька днів залишити їх у тіні. Найкраще під деревом, щоб привикли до нового оточення: світла, вітру, пороку чи протягу.

Великі рослини як: фікус, каміля, гарденія, помаранчі, цитрини найкраще ціле літо ростуть під великим деревом, що має високо підняте гілля. Рід кактусів та "Jade Plant", хоч любителі сильного сонця, повинні 2-3 дні постояти під деревом. Рослини з роду папороті найкраще ростуть у тіні або при східньому сонці. Африканську фіялку треба залишити в хаті. При регулярному підливанні та відживленню, вони найщасливіші влітку на північних вікнах. Тепер також квіти в вазонках починають розростатися. Це час, щоб їх пересаджувати до більших вазонків.

Нат.

А. МАТУШЕВСЬКА

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Самітних людей уникають, їх часто не "помічають". Винятком бувають ті, що є популярні чи то в політичному, громадському, чи літературно-мистецькому світі. Але не треба думати, що це їхня особа є цікава. Людей вабить їх ім'я, і вони стараються бути ближче знаної особи задля своєї вигоди. Мовляв "я теж знайомий з тою особою". Отже це для власної реклами і тільки. Коли ж самітна особа є старша, а ще й хвора і незаможна, то таку особу обходять десятою дорогою. Жадної помочі вона не одержить, може й вмерти сама в хаті, і щойно по якомусь часі виявлять її смерть. Чи не траплялись уже такі випадки

серед нас українців таки тут в Нью-Йорку? Це така мораль сучасної доби. Але чи ми українці маємо її наслідувати?

* * *

Старість відзначається своєю штивністю, зашкарублістю (всякі склерози, звапнення суглобів і т.д. — річ не рідка). В парі з тим з'являється і зашкарублість духова. Втрачається еластичність, бажання йти на компроміс в розмові. Кожна така людина старається вдержати свою думку за всяку ціну. Тому коли збереться три особи, то вже є три партії, а може й чотири і дискусія може тягнутись в безконечність. Жаден не піде на уступки, не зійде зі своєї лінії, навіть, як у тім нема глузду.

НАШІ ГРАДУАНТКИ

СПРОСТОВАННЯ

В "Нашому Житті" за квітень 1982 р. в рубриці "Наші градуантки" подано інформацію про Марту Мачай (на основі надісланих матеріалів), яка вимагає спростовання. Подаємо правильний текст:

МАРТА МАЧАЙ закінчила у лютому 1981 р. із ступнем бакаляра Нью-Йорк Університет з музики і передмедичних студій. Тепер студіює медицину в Стейтовому Університеті в Стони Брук (Stony Brook).

Наступний абзац поміщений в тому ж числі за квітень - правильний.

ПРИГАДКА ПРО ХРОНІКУ:

Пригадуємо, що кожний Відділ відповідає, за те, щоб звіт про його працю був поміщений в хроніці Округи!

Звіти з праці Відділу просимо посилати пресовій референтці Округи, а вона опрацювавши на цій підставі хроніку Округи, перешле її до редакції "Нашого Життя". Просимо перевірити обіжники пресової референтки Головної Управи СУА.

Адміністрація "Нашого Життя" має на складі надвишку річників "Нашого Життя". Ці річники зможемо вжити на: висилку до шкіл і інститутів у Бразилії (які все просять журналів, взорів). Можемо їх вислати до домів старших віком в Аргентині, Філядельфії, Торонто, для "Бабусь". Можемо переслати світличкам СУА, садочкам в Європі, школам українознавства. Можна їх зужити при кампанії придбання передплатників "Нашого Життя", чи придбання членів СУА.

Проситься Відділи, чи окремі особи, що зацікавлені висилкою давніших чисел "Нашого Життя" прислати належність за річники і кошти пересилки — разом 15.00 дол. Будемо всім жертводавцям дуже вдячні, що цінний матеріал, який міститься в журналі принесе користь і, що в цей спосіб спорожниться маґазин, який не є великий, а завжди потрібний на нові видання.

І. Чайківська
пресова референтка

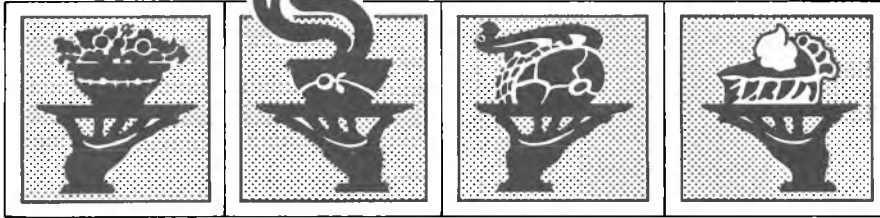
СПРОСТОВАННЯ

У "Нашому Житті" ч. 4, за квітень 1982 р. в дописі Ольги Денисенко п.н. "Зустріч з авторкою Дімою" на ст. 30-ій в лівій колонці у 10-му рядку повинно бути: **природно, в них немає важких звукосполучень.**

"Друкарський чортик" замінив слово важких на важливих. Просимо вибачити!

Редакція

наше харчування

ГОРОДИНА

В приготуванні городини є одна дуже важлива річ, а саме не переварити її. Для цього є кілька причин, а саме: переварена городина не є смачна і не "цікаво" її їсти, а друге чим довше її варити тим більше вона втрачає харчових вартостей, тобто вітамінів.

Нижче подаємо загальні інформації про городину: коли і яку купувати, як приготувати та, якнайкоротше її варити. Скількість: для чотирьох осіб.

КАРТОПЛЮ можемо дістати впродовж цілого року. Купуємо 4 середньої величини, промиваємо докладно щіткою, надколюємо виделкою, печемо в нагрітій печі 350°F — 60-75 хвилин.

БРОКОЛЯ є в крамницях цілий рік. Купуємо 3/4 — 1 фунта. Ділимо на пагони. Варимо в 2 кв. накрітій посудині, в 1/2 горнятка киплячої води — на середнім вогні 8 — 10 хв. Відливаємо воду та подаємо з маслом.

БРУКСЕЛЬКА: купуємо восени або взимку 1 1/2 фунта. Очищуємо від пожовклих листків та відрізуємо качаник: решту качаника натинаємо гострим, шпичастим ножом у формі "X". Варимо в 3 кв. посудині, в 1 1/2 горнятка киплячої води, на середній температурі — 12-14 хвилин.

БУРЯКИ: купуємо 1 фунт — около 5

штук середньої величини. Буряки мають бути тверді, гладкі і без сказ. В дво-кватирковій посудині, в трьох горнятках закипленої води варимо промиті і очищені (але зі шкіркою) буряки 35-40 хвилин — на середньому вогні. Після зварення і прохолодження стягнути шкірку і приправити до смаку.

ГОРОШОК: Купуємо 3 фунти. Цукровий горошок не має внутрішньої твердої оболонки, тому можемо його варити цілими стручками. Звичайний горошок має лушпинку, яку мусимо відділити від чистих зернят. Зернята варимо в 2 кв. посудині, в одному горнятку закипленої води 6-8 хвилин на середньому вогні.

ГРИБИ-ПЕЧЕРИЦІ: Купуємо 1 фунт білих, твердих печериць. Нарізуємо 1/4" — платками. На 10" сковороді топимо 4 унції масла, туди вкидаємо печериці і легко мішаючи варимо 3-4 хвилини не прикриваючи.

КАБАЧКИ: (zucchini) 2 середньої величини, тверді, блискучі з гладенькою шкіркою. В 2 кв. ринці топимо 3 ложки масла, вкидаємо туди кабачки, нарізані в 1/4" кружки — накриваємо та варимо на середньому вогні 8-10 хвилин, підмішуючи декілька разів.

КАЛЯРІПА: купуємо 2-3 середньої величини, здимаємо шкірку і краємо

"в соломку" — 1/4" завгрубки, 1 1/2" завдовжки. В 2 кв. ринці, в 1/2 горнятку киплячої води варимо 8-10 хвилин на середньому вогні.

КАЛЯФІОР (ЦВІТНА КАПУСТА):

Купуємо одну головку середньої величини — тверду білу, з свіжими зеленими листками ззовні. Прочищуємо з листків і варимо прикриті в 3 кв. ринці, в 3/4 горнятка киплячої води, около 20-25 хвилин.

КАПУСТА: 1/2 головки (потятої в грубі скибки около 4 горнятка). Варимо в 2 кв. ринці, в 1 горнятку киплячої води, час-від-часу підмішуючи, 5-6 хвилин.

КУКУРУДЗА: Купуємо 4 качани кукурудзи; зверху свіжі, зелені листки. Знімаємо верхні зелені листки, промиваємо і варимо у великому баняку (5-6 кв.), води стільки, щоб закрила качани. Варимо 5-6 хвилин (вода несолена)

МОКРВА: 6 штук середньої величини. Стесати лушпинку, покроїти кружками 1/4" завгрубки. Варити в 2 кв. ринці 3/4 горнятка води на середньому вогні 10-12 хвилин.

ФАСОЛЬКА ШПАРАГОВА: Купуємо 1 фунт свіжої, зеленої. Варимо в 10" сковороді, в одному горнятку киплячої води, не накриваючи, впродовж 5 хвилин, згодом накриваємо і ще варимо 10-12 хвилин.

ШПАРАГИ: Купуємо 1 фунт свіжих, не зів'ялих шпарагів (тільки на весні). Варимо в 10" сковороді, в 1 горнятку киплячої води, накріті 8-10 хвилин.

ШПІНАТ: Купуємо 1 фунт митого і без твердих галузок. Варимо в 3 кв. накрітій ринці, в 2-3 ложках води, на середній температурі 6-8 хвилин, час-від-часу мішаючи.

ЗАВВАГИ: Ми в тексті не згадували соли з кількох причин, а саме багато осіб сьогодні не вживає соли, дехто вживає її обмаль, а досолює лише на тарілці. Сіль вбиває природний смак городини, який є дуже "цікавий" і варто його спробувати незмінним.

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ НАТАЛКИ

ЩЕ КІЛЬКА СЛІВ ПРО ВЕСНЯНІ ПОРЯДКИ.

Дакронові фіранки на вікнах виглядатимуть зовсім гарно без прасування, якщо до посліdnього полоскання додати розпушену в горнятку гарячої води, пачечку чистої желатини.

Кальорифери в мешканнях часто припадають порохом і тяжко до цих вузьких заглиблень дістатися, щоб їх вичистити. Спробуйте підложити мокрий рушник під кальорифер. Трубу машини до чищення покласти збоку там де машина не втягає, а видуває повітря і тим боком видути порох із щілин, бо не можна цього зробити іншим способом.

ВІДГУКИ

ВІДМОРОЖУЄМО ХОЛОДІЛЬНИК

Щоб скоро лід відпадав в холодильнику під час його відморожування, треба його скропити оливою до харчування перед замороженням.

За пораду, яку подала І. Рожанковська, щиро дякуємо.

Нат.

ДОПИСИ — ОКРУГ І ВІДДІЛІВ З ТЕХНІЧНИХ ПРИЧИН БУДУТЬ ПОМІЩЕНІ У НАСТУПНИХ ЧИСЛАХ.

ВИШИВАНИЙ КИПТАРИК

Цей вишиваний киптарик годиться до різних гладких суконь. Замість светра можна його вбирати. Як матеріял може послужити кожна грубша тканина сірого чи бежевого кольору. Коли тканина видається занадто тонка, тоді даємо їй підшивку з батисту чи з шовку.

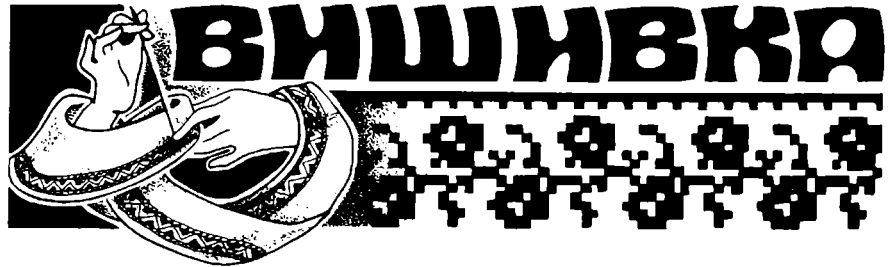
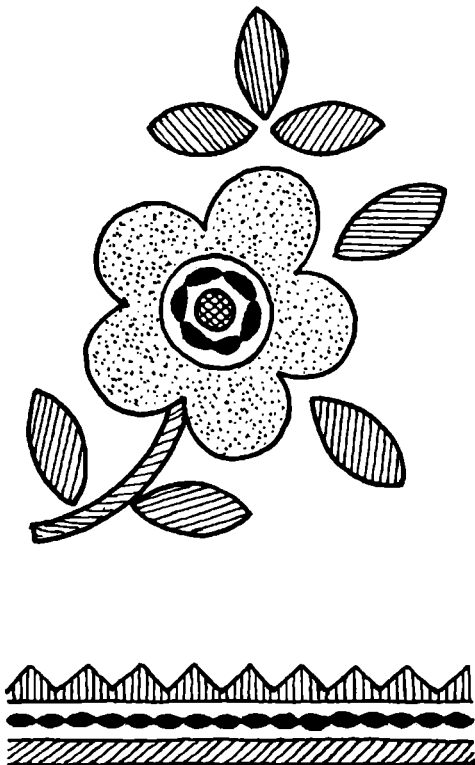
Крій киптарика. Киптарик складається з трьох частин, спинки і двох бічних. Ці три частини лучимо на машині з обох сторін під пахою, а вгорі залишаємо вузьку смугу невишитою й сполучуємо їх, коли вже все кругом вишите.

Найперше треба обшити краї киптарика. Можна вишити їх кольоровою волічкою здовж краю і зубцями, а посередині вставити темнішу кручену тасьму. А можна пошукати готову тасьму і зубці, якими обшити край киптарика.

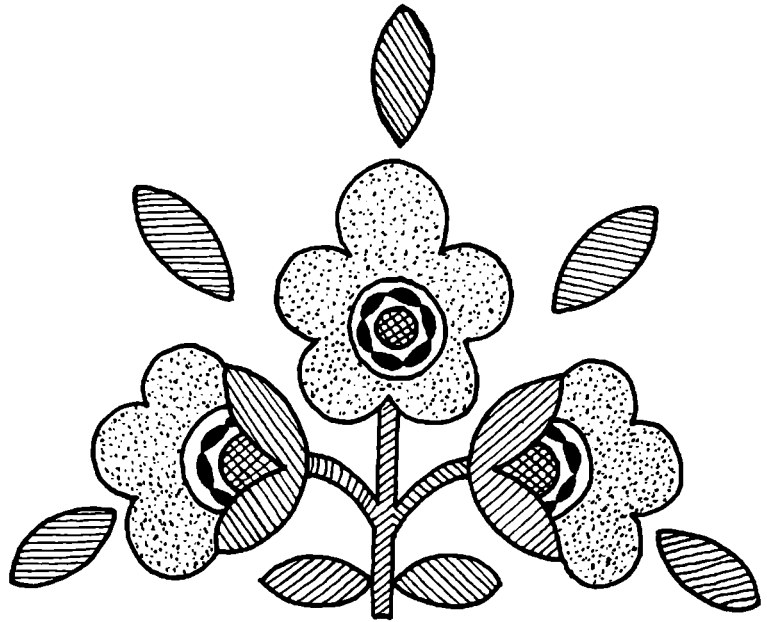
Потім відбити рисунок квітки на двох передніх полах і ззаду. Коли відбитка готова, тоді обвести контури квітки стебловим швом і виповнити її рушниковим швом усередині. Біло і листки квіти заповнити настилуванням. Серединку обвести тасьмою і виповнити всередині краткою.

Щойно тепер зшити вгорі обидва рамена киптарика. До зав'язування прикріпити шнурок із кутасиком.

Квітка, вишита ззаду киптарика

Квітка, вишита на полі киптарика

Вишиваний киптарик

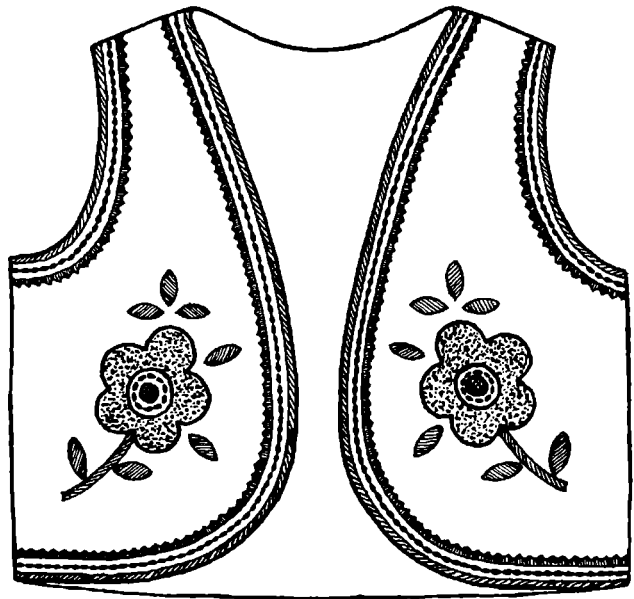

Рис. М. Винницька

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ДІТРОЙТ

(Хроніка за час від 1-го січня до 31-го грудня 1981 року)

Окружна Управа об'єднує 16 Відділів: 5-ий — голова П. Будзюл, 23-ий — голова Л. Петрик, 26-ий — голова К. Кобаса, 37-ий — голова С. Андерсон, 45-ий — голова д-р М. Балтарович, 50-ий — голова О. Панчак, 53-ий голова М. Йованович, 56-ий — голова С. Шумило, 58-ий — голова Г. Лампі, 63-ий — голова З. Юрків, 76-ий — голова М. Василькевич, 80-ий — голова А. Вайт, 81-ий — голова О. Лісківська, 94-ий — голова Д. Хомик, 95-ий — голова А. Чубата, 96-ий — голова З. Кларк.

Округа начислює около 600 членів.

СІЧЕНЬ

Нав'язуючи до різдвяних традицій Відділи влаштовують "Свят-вечір", або "Ялинку". Такі вечори влаштували **5-ий, 23-ий і 63-ий Відділи**. **5-ий Відділ** мав обід із традиційними різдвяними стравами та з відповідною програмою. **23-ий Відділ**, крім традиційних страв, прикрасив залю ялинкою. Трудились при тому голова і членки — М. Камінська та А. Верста. Програму вечора вела Сестра Шарпльота. Під час вечора співали коляди. **63-ий Відділ** поєднав "Ялинку" з загальними зборами. Новорічне побажання укладу І. Зорян прочитала Я. Казанівська. **50-ий Відділ** в Енн Арбор відсвяткував 17-го січня (в домі пп. Фіцаїв) "Маланчин вечір" — зустріч Нового Року, перевів вибір нової управи та привітав нову членку О. Стельмах. Все те відбулося в дуже приємній атмосфері в присутності членок і їх родин. 27-го січня **50-ий Відділ** мав гарну товариську зустріч в домі проф. Асі Гумецької з проф. О. Пріцаком після його доповіді в Мічигенському університеті на тему "Національне відродження України 19-го століття". **37-ий Відділ** 13-го січня гостив у себе засновницю Відділу Ірину Козаченко, 87-літню сеньйорку. Вона подала як повинен виглядати похорон членки СУА. Її поради награно на стрічку. **58-ий Відділ** мав гарний полуденок-салатки, дохід з якого призначено на "Українське Село".

Світличка 63-го Відділу СУА — учителька Ляриса Цісарук.
The Pre-K program of UNWLA Br. 63. Teacher — Larissa Cisaruk.

ЛЮТИЙ

Річний З'їзд Округи відбувся 8-го лютого. На ньому була присутня референтка суспільної опіки СУА д-р Т. Савицька. Вона вичерпно поінформувала зібраних про життя українців в Бразилії та про стипендію акцію СУА, ілюструючи доповідь прозірками. Заступлені були 15 Відділів. Головою Окружної Управи перевибрано Ліду Колодчин. До Управи ввійшли: С. Гейзен, Н. Денисенко і І. Лончина — заступниці голови, М. Йованович і О. Климишин — кореспонденційні секретарки, Н. Денисенко — протоколярна секретарка, С. Андерсон і М. Зубаль пресові референтки, М. Тарнавська — касирка, В. Гординська — фінансова секретарка. Референтки: Ольга Лісківська — виховна, Р. Дигдало — культурно-освітня, М. Квітковська і Е. Муштук — суспільної опіки, Хр. Панасюк — зв'язків, Е. Климишин — музейна, М. Спейбі — архіварка. Комітет будови дому для старших віком — А. Волкер і П. Будзюл. М. Василькевич, А. Вайт і Е. Мадич — Контрольна Комісія.

Відділи 23-ий і 26-ий мають патронкою Ольгу Басараб. Кожного року вони присвячують вечір її пам'яті. Давнішими роками Дітройт при співпраці Комітету Українських Жіночих Організацій в лютому влаштував "Свято Героїнь", як загально-громадську імпрезу. Тепер тільки деякі Відділи вшановують героїнь. І так старанням двох згаданих Відділів відправляється за героїнь Служба Божа з панахидою. Відтак збираються на спільний обід, в програмі якого є доповідь, деклямації тощо. У звітному році імпрезою **23-го Відділу** проводила К. Хом'як, доповідь на тему "Ольга Басараб і сучасні героїні" читала Л. Стеца. Панахиду відправили о.о. В. Климчук і Р. Кубяк. На святкуванні **26-го Відділу** був присутній парох церкви Непорочного Зачаття ПДМ о. Б. Панчук. Свято відкрила голова Відділу К. Кобаса. Привітала о. пароха, почесну голову К. Хом'як, доповідачку д-р М. Бек та гостей. У доповіді д-р М. Бек говорила про самопосвяту Ольги Басараб для добра України. Вірш О. Бердника "Хтось мені казав" прорецитувала Катерина Бранка-Кривуцька.

Загальні збори 63-го Відділу 1981 р.

Meeting of UNWLA Branch 63.

63-й Відділ присвятив героїням вечір із словом голови З. Юрків та з доповіддю запрошеної гості Д. Рихтицької "Жінка-сторож родинного життя". **37-ий Відділ**, якого патронкою є Леся Українка, присвятив вечір поетесі з відчитанням її творів та їх обговоренням М. Слейбі. **56-ий Відділ** також вшанував Лесю Українку мистецьким читанням її творів К. Бранкою-Кривуцькою.

БЕРЕЗЕНЬ

Окружна Управа запланувала курс народнього мистецтва під керівництвом С. Дуб, членки 56-го Відділу. В програму курсу входили: вишивка, мережка, писанка, кераміка, шиття сердаків, кораликове намисто та виріб килимів. Курс започатковано писанням писанок, що його перевела Л. Цісарук, членка 96-го Відділу. **37-ий Відділ** на своїх сходинах 10-го березня перевів писання писанок. **45-ий Відділ** провів дуже приємно вечір серед чудових квітів і зелені Гавайських островів. Прозірки з відбутої прогулянки на Гавайські острови продемонструвала голова Відділу д-р М. Балтарович. **50-ий Відділ** вітав 9-го березня в домі членки З. Бровінської славного баритона П. Плішку і його акомпаньєтора піаніста Т. Гринькова по дуже вдалім концерті в університетському місті Енн Арбор. На зустріч були запрошені студенти і дехто з громадянства. 17-го зустрічався Відділ з поетом Б. Бойчуком. Зустріч відбулася по вечорі української поезії в університеті Енн Арбор. **63-й Відділ** мав вдалий вечір з доповіддю про "Життя і мистецьку творчість Федора Кричевського". Доповідь для публіки виглосила і ілюструвала прозірками членка Відділу д-р Валентина Савчук. **76-ий Відділ** улаштував зустріч дітей школи

Непорочного Зачаття ПДМ з письменницею Ганною Черинь. Дітей приготвила учителька школи, членка Відділу Ксеня Кучер. Вона виступає з дітьми на радіомовленнях оо. Василіян, які ведуть школу. Цими виступами вона дуже вміло в'яже дітей з Україною. Щоб придбати фінанси Відділи влаштовують доходи імпреди. В березні **80-ий Відділ** улаштував полуденок і брав участь в обіді, дохід з якого призначено на "Українське Село".

КВІТЕНЬ

За ініціативою Окружної Управи відбувся в Інтернаціональнім Інституті "Український День" при співпраці Відділів: **5-го, 23-го, 37-го, 53-го, 58-го, 76-го і 80-го**. В програму входили гаївки, що їх вивели учениці української середньої школи під проводом Оленки Калитяк, виступ Молодечої Школи гри на бандурі М. Сердюка та виступ танцювальної групи під проводом В. Ждан. Програму доповнював великодній стіл прибраний **37-им і 58-им Відділами**, показ вишивання і писання писанок. Програму вела Ольга Лісківська, членка **95-го Відділу**. Місцева американська преса відмітила цю імпреду: поміщено на першій сторінці місцевої газети "Фрі Прес" знімок 5 представниць етнічних груп Дітройту на тлі земного г'льобу, а в тому голови Окружної Управи Л. Колодчин з писанками на різьбленій тарілці. А. Гумецька на сходинах **50-го Відділу** (в домі О. Огар) виглосила доповідь "Шевченко в перекладі на чужі мови". **50-ий Відділ** мав виставку писанок у Кемпт Гаус у Енн Арбор. Відділи **53-й і 76-ий** перевели "Великодні базари" та продаж печива в торговельних центрах. **63-й Відділ** улаштував показ печення бабок (в домі А. Коваль) і французького тіста (в домі В. Гординської). Наступного дня розпродано печиво, а дохід призначено на потреби Відділу. **81-ий Відділ**, як щороку перевів льотерію "великоднього кошика" — дохід для потребуючих. Відділи приготвляють по 3 кошики для потребуючих, про адреси яких старається референтка суспільної опіки О. У.

Великдень в Інтернаціональнім Інституті — 5-го квітня 1981 р. Зліва: Ольга Лісківська, Галина Калитяк, Ліда Колодчин.

Easter at the International Institute in Detroit. April 5, 1981.

Великдень в Інтернаціональньому Інституті. Справа: Ю. Неллеґен, Хр. Панасюк, А. Войтович, С. Гейзен, І. Драґінда, Л. Колодчин.

ТРАВЕНЬ

XIX Конвенція США. Округу Дітройт репрезентували 19 делегаток, в тому три членки Головної Управи. Були заступнені Відділи: **5-ий, 23-ій, 45-ий, 63-ій, 76-ий, 80-ий, 81-ий, 95-ий і 96-ий**. З нагоди XIX Конвенції дітройтська Округа подарувала Головній Управі знімок з 1-го Українського Жіночого Конгресу в Америці, яку зберегла Ірина Козаченко. У президії Конвенції були — голова Окружної Управи Л. Колодчин, Р. Дигдало і Л. Сакс, як парламентаристка. Вона ввійшла до Головної Управи як статутова референтка.

Травень це місяць, в якому деякі Відділи святкують "День Матері". **5-ий Відділ** називає це "Днем матері і доньки". На цю зустріч матері-членки Відділу запрошують своїх доньок, розказують про цілі і завдання США і в той спосіб побільшують членство. **23-ій Відділ** відзначив це свято вродисто. Відправилася Служба Божа за здоров'я членок і відбувся обід, на якому був присутній о. Іван Лазар з церкви МБНП. Столи прибрала квітами Ніна Сухарська. Свято вела заступниця голови К. Хом'як. Доповідь про виховну роль матері виголосила виховна референтка Головної Управи Ірина Лончина. **56-ий Відділ** відзначив цей день рецитуванням артистки К. Бранки-Кривуцької поезії "Скорбна мати" П. Тичини. **63-ій Відділ** святкування "Дня Матері" поєднав із великодньою зустріччю членства. Принагідний вірш продеклямувала голова З. Юрків, а доповідь "Великдень у поезії" прочитала запрошена гостя Д. Рихтицька. Студентки середньої школи О. Калитяк і У. Юрків, як подяку Відділові за щорічну фінансову допомогу, продеклямували вірш у пошану матері та відіграли сценку "Любовний діалог".

Заходом Округи продовжувався курс народнього мистецтва-шиття сердаків. Проводили його: С. Дуб, М. Турянська і О. Мухній. **50-ий Відділ** започаткував збірку шкільних підручників і журналів для молоді в Бразилії.

ЧЕРВЕНЬ

Місячні сходи майже всіх Відділів були присвячені звітуванню з XIX Конвенції. **53-ій Відділ** на сходинах мав доповідь лікаря місцевого шпиталю "Форда" про натиск ("стрес") та вплив його на здоров'я. На сходинах **63-го Відділу** виховна референтка О. Климишин висвітлила і пояснила прозирки з зайнят дитячої світлички, що нею 6 років опікується Відділ. У веденні світлички примінюється методу Монтессорі. **23-ій Відділ** мав поминальну Службу Божу за 78 померлих членок. З тієї нагоди влаштовано обід. **63-ій Відділ** відбув курс прибирання тортів. Перевела його п. Кисілевська, яка показала спосіб виробу квіток для прикраси тортів.

ЛИПЕНЬ

Інтернаціональний Фестиваль відбувся 3-го, 4-го і 5-го. **Окружна Управа** дала експонати до етнічної галерії. В липні померла в Перу бувша голова Округи Ольга Шустер, членка 37-го Відділу. Похорони відбулися у Дітройті. Участь у них взяли не тільки членки 37-го Відділу, але й усі ті, з якими вона працювала. Від Окружної Управи прощали покійну голова — Л. Колодчин. Літньою порою деякі Відділи вшаштовують пікніки для свого членства. **5-ий Відділ** переводить цю зустріч у приватних городах членок; **56-ий Відділ** робить зустріч на відпочинковій оселі "Діброва"; **50-ий Відділ** зустрічається з своїми членками на "Діброві" ранню осінню при печенні бараболі. Це доходи імпрези.

СЕРПЕНЬ

У літніх місяцях у Дітройті над рікою відбуваються етнічні фестивалі. 7-го, 8-го і 9-го серпня на Гарт Плаза відбувся український етнічний фестиваль. До комітету входили: Р. Дигдало, Г. Калитяк, М. Василькевич, Д. Конюх, М. Шехович, О. Омецінська, Е. Климишин і голова ОУ Л. Колодчин. Крім Е. Климишин, що є членкою **5-го Відділу**, всі інші належать до **45-го і 76-го Відділів**, які були відповідальні за виставку в етнічній галерії. Тема фестивалю в 1981 р. — українська вишивка. Запрошено знавця української вишивки М. Стахів. Вишивками власної роботи, яких мотиви і техніка тепер мало вживані вона збагатила виставку. Репрезентовані були головню центральні і східні землі України. Гуцульщину репрезентували вишивки-низинки О. Ткачук. Особливою атракцією була мапа України в вишивках (де й які вишивки вживані), роботи М. Стахів. Вона вишила 23 герби українських земель. Виставлено також 6 народніх костюмів — власність Окружної Управи. Демонстровано писання писанок і різьбу. Висвітлено звукову програму з прозирками — подорож по Україні — яку приготувала Р. Дигдало. Висвітлено прозирки — розвиток української вишивки укладу М. Стахів. Членка **56-го Відділу** Р. Когут вивела показ вишиваних суконь — прикладені вишивки. **58-ий Відділ** мав на фестивалі два харчові павільйони і в той спосіб заробляв гроші на потреби Відділу. **96-ий Відділ** продавав квіти — дохід на "Українське Село". Завдяки належній підготовці і добре підібраній темі, виставка етнічної галерії була надзвичайно вдала. 30-го відбувся на "Діброві" пікнік **Окружної Управи**. Участь брали всі Відділи — дохід на "Українське Село".

Український Етнічний Фестиваль в Дітройті 7-9-го серпня 1981 р. Зліва сидять: Е. Запорожець, М. Стахів, Л. Колодчин — голова Окружної Управи. Стоять: Р. Дигдало, Н. Даниленко — голова Окружної Управи, Філадельфія, Колодницька М. Шехович — членки 45-го Відділу США.

UNWLA Branch 45. The Ukrainian Ethnic Festival, August 7, 8, 9, 1981

ВЕРЕСЕНЬ

23-го влаштовано заходом **5-го і 76-го Відділів** в торговельному центрі кількагодинну виставку українського мистецтва. Виставка була успішна. Займалися нею Л. Колодчин, П. Будзол і Л. Томин. **53-ій Відділ** перевів 30-го вересня "Показ моди", який добре вдався. З доходу призна-

чено на "Українське Село" 500 дол. та вислано чотири пачки одяжі для потребуючих українців у Парагваю. **23-й Відділ** відсвяткував "День Української Жінки" сходами з обідом. Доповідь "Жінка в житті українського народу" мала заступниця голови К. Хом'як. Вичерпно представила змагання українки від княгині Ольги до сучасних часів. На сходах 45-го Відділу голова д-р Балтарович поділилася з членками своїми враженнями з подорожі до Чехії та Словаччини. Прелегентка ствердила, що мимо переслідувань з боку влади наші люди працюють над збереженням українського духа та над вихованням молоді. Їх провідною верствою є друге й третє покоління вихованців української реальної гімназії в Модржанах, заснована емігрантами з Першої світової війни, проіснувала 25 років. Також Церкви тримаються добре. Відділ переслав даток на церкву св. Климентія в Братиславі. **26-ий Відділ** перевів продаж печива, що дає прихід до каси. **63-й Відділ** приготувався до вишиваних вечерниць. Вшановано пам'ять померлої членки Ю. Козак. У **37-му Відділі** С. Гейзен звітувала з XIX Конвенції, а І. Козаченко говорила про початки СУА в Дітройті.

ЖОВТЕНЬ

В інтернаціональній Інституті відбувся 2-го до 4-го жовтня "Ярмарок Старого Світу". В ньому брали участь етнічні групи Дітройту. Він відбувається кожного року. Ця імпреза має репрезентаційний характер. **Окружна Управа** взяла участь із Відділами: **5-им, 45-им, 53-ім, 56-ий, 63-ім і 76-им**. Демонстровано писання писанок, продавано дрібні мистецькі речі. 6-го започатковано курс парляментарности, що його успішно перевела статутова референтка Головної Управи Л. Сакс. Курсантками були членки Відділів. **26-ий Відділ**, як і попередніх літ, влаштував "День Подяки". Це дохідовий обід з програмою і доповіддю (на цілі Відділу). 4-го **50-ий Відділ** мав полуденок, получений з виступом піаністки Л. Сої, яка відіграла твори М. Лисенка, Ліста та Шопена. При тій нагоді Л. Соя і Д. Роте пожертвували на сироти у Бразилії 100.00 дол. 18-го жовтня **50-ий Відділ** відбув на оселі "Діброва" пікнік для членів та їх родин, получений з печенням картоплі. Голова поділилася враженнями з подорожі по Марокко. **53-й Відділ** мав у себе фахову демонстрацію косметиків ф-ми "Мері Кей" **58-ий Відділ** мав полуденок — дохід на "Українське Село". **95-ий Відділ** брав участь у "Концерті на пошану В. Івасюкові". Концерт влаштував метрополітальний Відділ УККА. Відділ відповідав за перекуску. У **63-му Відділі** д-р Микола Климишин оповідав про події 1941-го року.

Вишивані вечерници 63-го і 96-го Відділів СУА, Дітройт, 14-го листопада 1981 р.

ЛИСТОПАД

"День Союзянки" відбувся 8-го листопада. В ньому беруть участь усі Відділи. Це перегляд праці Відділів. Допис про цю імпрезу був поміщений у "Нашому Житті" ч. 2/82 рік. На сходах **37-го Відділу** родич покійної Ольги Шустер подарував із її спадщини картину роботи Василя Кричевського. Картина має бути збережена для будучого музею СУА в Дітройті. Про мистця В. Кричевського говорила Доя Демрей. 22-го **50-ий Відділ** вислав книжки до Бразилії і харчову пачку до Європи. **63-й Відділ** відбув сходина, присвячені патронці С. Русовій з доповіддю Віри Гнатюк. 14-го відбулися традиційні вишивані вечерници, влашовані разом з **96-им Відділом**. Дохід призначено на школи парафії Непорочного Зачаття ПДМ. Відбулася щорічна дитяча вишивана забава з програмою, що її кожного року влаштує **76-ий Відділ**. Багато дітей бере у ній участь у вишиваних суконках.

*Зустріч 76-го Відділу з Ганною Черинь.
UNWLA Branch 76 meets with H. Cherin'.*

Стіл 26-го Відділу СУА ім. О. Басарабової в Гемтремку Міч. у "Дневі Союзянки" 8-го листопада 1981 р. Вишивки членок 26-го Відділу: Анастасії Шавронської і Юлії Осадчук.

The table of UNWLA Branch 26 in Hamtramck, Mich. "Soyuzanka" Day, November 8, 1981.

"Vyshyvani Vechernyci" of UNWLA Branches 63 and 96 in Detroit. November 14, 1981.

ГРУДЕНЬ

Окружна Управа і 81-ий Відділ влаштували 2-го грудня в одному з шпиталів у Дітройті кількогодинний "Український День". Гарно влаштована виставка українського мистецтва і полуденок з українських страв, познайомили бодай частинно персонал шпиталю з українською культурою. 81-ий Відділ має гарну колекцію ляльок в українських регіональних і історичних одягах. Збірку доповнено лялькою патронки Відділу О. Степанівни УСС. Відділ використовує збірку, включаючи її частинами в мистецькі виставки. Одна лялька гостювала на місцевому етнічному фестивалі, 12 у Ст. Пітерсбургу на Фльориді, 12 у Енн Арбор, 20 на XIX Конвенції США. Листи з признанням вказують, що "представниці" 81-го Відділу добре сповняють ролю носіїв української культури. Відділ опікується габльоткою в Інтернаціональнім Інституті. 50-ий Відділ 5-го грудня мав цікаві сходи, на яких інж. Я. Цетенко подав цікавий репортаж, ілюстрований прозірками з поїздки по Китаю. 31-го Відділ зустрів Новий Рік у домі членки С. Рогач. Відділ одержав зворушливого листа з Бразилії з подякою за поміч у сумі 200 дол. 53-ий Відділ влаштував "Ялинку" в Медовбрук Гол. На сходах гостя із шпиталю "Форда" мала доповідь про раціональне харчування. 1981 рік закінчили членки 53-го Відділу спільною вечерою в ресторані. Членки 56-го Відділу С. Дуб і Р. Когут виготовили і продали прикраси на ялинку — дохід на потреби Відділу. У прикрасах використано українські мотиви. 80-ий Відділ заопікувався спаралізованою жінкою. Влаштував різдвяну зустріч і обмін подарунками.

В загальному Відділи відбувають сходи кожного місяця, часто в домах членок. Читають обіжники Головної Управи, доповіді тощо. Часом запрошують доповідачів. У 1981 р. Окружна Управа відбула 9 ширших місячних сходів, одні сходи спеціальні, у зв'язку з показом народніх костюмів Окружної Управи на етнічному фестивалі та 2 сходи Екзекутиви.

Відділи співпрацюють з парафіями. Дають датки на удержання шкіл (5-ий, 23-ий, 26-ий, 63-ий і 96-ий), працюють

при влаштуванні пікніків, готуванні вареників та при влаштуванні парафіяльних "Ялинок" і "Свяченого" (5-ий, 23-ий, 26-ий і 63-ий).

Співпраця з Окружною Управою наладнана дуже добре. Крім голів, що з уряду входять до Окружної Управи, такі Відділи є репрезентовані в Окружній Управі як членки Екзекутиви і референтки: 5-ий, 26-ий, 37-ий, 45-ий, 53-ий, 58-ий, 63-ий, 76-ий, 80-ий, 95-ий і 96-ий. Якщо йдеться про поодинокі ділянки праці — то в виховній ведуть дитячі світлички: 53-ий, 63-ий, 76-ий і 81-ий Відділи, 95-ий у веденні світлички співпрацює з 81-им. У ділянці суспільної опіки Округа виявила велику активність. Восени переведено стипендійну акцію, зібрані гроші 900 дол. переслано до референтури при Головній Управі. Відділи опікуються потребуючими у Бразилії — 5-ий, 26-ий, 63-ий і 81-ий, у Парагваю — 53-ий, 81-ий (вислав 19 пачок) і 95-ий та в Європі — 23-ий, 50-ий, 56-ий і 96-ий. Відділи співпрацюють із т-вом "Самопоміч" — 95-ий Відділ помагає вести постійне бюро (переводить кожного понеділка обслід тиску крови старших віком) та допомагають потребуючим у Дітройті, старньо родині, якій померла мати, залишивши дітей (63-ий, 76-ий і 96-ий). Започатковано збірку на Український Музей, яка ще триває. 5-ий Відділ придбав двох членів, подарував 14 робіток, а 63-ий кілька закладок до книжок. Переведено кампанію придбання членок, які були офіційно прийняті в листопаді під час "Дня Союзянки" — 41 нова членка.

Для інформації громадянства про працю США (Окружної Управи і Відділів) подається звітлення до місячної місцевої газети "Дітройтські Новини", а для інформації членства висилається Відділам по кожних місячних ширших сходах Окружної Управи "Інформативний листок" про важливіші рішення і постанови.

Олена Климишин,
кореспонденційна секретарка
Окружної Управи

ВІДДІЛИ ПОЗА ОКРУГАМИ

ACTIVITIES OF CHAPTER 117, BELLEVUE, WASHINGTON, FOR 1981

JANUARY:

New officers for 1980-1981 were installed. They were: Vironia K. Walker-President; Helene Reshetar — Vice-president; Pat Cittadini — Corresponding Secretary; Rachel Robertson — Recording Secretary; Jean Hunt — Treasurer. The program, presented by Pat Cittadini, was a discussion of the Pagan and Kieven Rus' periods of Ukrainian history.

FEBRUARY:

Rachel Robertson gave a program on Ukrainian clothing and embroidery. In conjunction with this topic she put together kits for Ukrainian embroidered blouses which members could purchase.

MARCH:

Lada Loken took over the position of Recording Secretary. Pat Cittadini continued with her presentation on Ukrainian history bringing it up to the 17th Century.

APRIL:

Stefania Skomorowski gave a talk on Ukrainian civilization in which she discussed symbols, emblems and heraldry during the 17th Century Hetman Cossack era.

MAY:

A membership tea was held on May 17 at the Museum of History and Industry in Seattle, Washington. Ukrainian arts and crafts were displayed and Ukrainian pastries were served. Four new members were added to the Chapter as a result of the tea. Prior to the tea an article about Chapter 117 and Ukrainians in general appeared in the Bellevue "Journal-American" newspaper.

JUNE:

The new members of our chapter were introduced: Olga Oppfelt, Pat Scott, Julie Hagens and Joyce Horvath. A \$50.00 donation was made to the Ukrainian Studies Fund at the University of Michigan. "Ten Centuries of Ukrainian Literature" was the topic covered by Helene Reshetar at this last meeting before summer recess.

SEPTEMBER:

A picnic lunch was held at Marymoor Park, Redmond, Wa.

117-ий Відділ — Сіатл, Вашингтон
UNWLA Branch 117, Fort Washington, Seattle.

117-ий Відділ — Сіатл, Вашингтон
UNWLA Branch 117, Fort Washington, Seattle.

OCTOBER:

Chapter members viewed slides as well as samples of Ukrainian clothing and embroidery in a program presented by Elaine Austin.

NOVEMBER:

At this meeting Chapter members selected the patron for the Chapter. Out of four nominees Julia Shustakewich was selected. Mrs. Shustakewich is distinguished for many achievements and activities among which is the fact that she was the first

president of the U. N. W. L. A, Inc. Lada Loken provided the program with a talk on "Tribal Divisions and Ethnographic Groups in 9th Century Ukraine."

DECEMBER:

Our final meeting of the year was a Christmas party which featured a gift and cookie exchange and the singing of Ukrainian Christmas carols.

Pat Cittadini
Corresponding Secretary, 1981

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з членками СУА, знайомими та приятелями, що 9-го жовтня 1981 р. відійшла від нас у вічність **пок. Марія Новак** з дому Микитюк.

Покійна народилася в Західній Україні. Пішла слідами свого батька і молодістю вчителькою вчила довгий час у Коломиї.

Коли мусіла покинути рідну землю, опинилася в Німеччині, а з часом приїхала до Америки та поселилася в Трентоні, Н. Дж., де належала до 11-го Відділу СУА та вчила в українознавчій школі при українській католицькій церкві.

Згодом переїхала до Маямі, Флоріда та включилася в громадське життя. Належала до Сестрицтва Серця Христового при католицькій церкві і була кілька років його секретаркою. Належала до 17-го Відділу СУА в Маямі.

Була лагідної вдачі. Служила Відділові своїми порадами і знанням. Покійна була знавцем народнього мистецтва, а особливо вишивки. Своїми експонатами збагачувала мистецькі виставки 17-го Відділу. Довгими годинами дижурувала та щиро раділа, коли Відділ діставав нагороди на фестивалях етнічних груп, або від управи міста за вистави в міській

бібліотеці.

Вона теж дарувала вишивані серветки та декоровані торти на імпрези СУА.

Була взірцевою членкою та до останніх днів свого життя цікавилася громадським життям. На тризні попрощала покійну від членства Ірена Ракуш, голова Відділу, підкреслюючи її заслуги.

Залишила в смутку дочку Ірену, двох братів та близьку і дальшу родину.

Спи, Дорога Сестро, нехай Тобі прибрана американська земля буде легкою.

**Управа 17-го Відділу,
Маямі, Флоріда**

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що відійшла у вічність на 78-му році життя **Юлія Федорович**. Покійна народилася в Підкаміню в Галичині, а після воєнної хуртовини приїхала зі своєю сім'єю до Америки. Довгі роки з двома своїми сестрами, була жертвенною і активною членкою 4-го Відділу СУА в Нью-Йорку. В 1980 р. стала членкою 109-го Відділу в Асторії і своїм знанням і замилюванням до вишивкарства радо ділилася з усіма членками. Залишила в смутку дочку Ольгу Фенчин, сина Богдана з дружиною Оксаною і п'ятьох внуків. Залишила нас і відійшла в світ світла і спокою — а в нашій пам'яті лишила свою печатку.

Замість квітів на могилу складаємо 25.00 доларів на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Членки 109-го Відділу СУА, Асторія

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ділимося сумною вісткою, що 24-го жовтня 1981 р. відійшла від нас у вічність довголітня членка 35-го Відділу СУА в Озон Парку **бл. п. Надя Сельська**. Покійна народилася в селі Дунаїв, повіт Перемишль. Молодою дівчиною приїхала до Америки і завжди була активною українкою. В 1945 році вступила до 35-го Відділу, точно платила членські вкладки і не, дивлячись на віддалення, поки здоров'я дозволяло, завжди приходила на засідання. Покійна Надя

любила 35-ий Відділ і розказувала про нього донечкам.

Покійна залишила в глибокому смутку дві доньки: Олесю Гураль і Івасю Вольмер з чоловіком та п'ять внуків і союзняк.

Доньки покійної з нагоди 50-літнього ювілею 35-го Відділу СУА разом з привітом прислали чек в сумі 100 доларів. Відділ призначив цю суму на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Вічна їй пам'ять!

**Управа 35-го Відділу СУА,
Озон Парк, Н. Й.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ:

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. інж. Дмитра Кузика**, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол., а горем прибитій Родині пересилаємо вислови найглибшого співчуття.

**Управа і членки 11-го Відділу СУА,
Трентон, Н. Дж.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Петра Волошина**, мужа нашої членки Александри Волошин, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а пані Лесі та всій Родині висловлюємо наші щирі співчуття.

**Управа і членки 33-го Відділу СУА
ім. Лесі України, Клівленд**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Євгена Гут-Кульчицького**, мужа пресової референтки Фаліни, складаємо 60.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо щирі співчуття.

**Членки 56-го Відділу СУА,
Дітройт**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мужа нашої членки Анни Швайки** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

**62-ий Відділ СУА ім. Лесі України
Глен Спей, Н. Й.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Леонтія Крушельницького**, дорогого мужа нашої членки Лідії, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Управа і членки 64-го Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Леонтія Крушельницького**, брата наших членок Анни Никифоряк і Стефанії Крушельницької, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

Управа і членки 64-го Відділу СУА

Замість квітів на могилу **сп. п. Євгена Вішка**, чоловіка нашої членки, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" склали:
по 10.00 дол. І. Курилко, Я. Гудзяк;
по 5.00 дол.: Ф. Войтович, Н. Возняк, В. Гурська, М. Маляр, Л. Слонська, Н. Леник, Т. Шкільна.

Разом 55.00 дол.

**68-ий Відділ СУА,
Сиракузи, Н. Й.**

Замість квітів на свіжу могилу нашої невіджалуваної членки **бл. п. Марії Липинської**, членки 103-го Відділу СУА в Гемпстеді зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя":

по 10.00 дол.: Шпачинська, В. Погорецька, Ю. Захарів, О. Курчак;

по 5.00 дол. Хр. Подолук, М. Сваричевська, З. Зарицька, Ст. Сагата, Я. Щерба, І. Солтис, М. Жеграй, О. Зобків;

3.00 дол. І. Копистянська.

З співчуттям Родині,

**Управа й членки 103-го Відділу СУА,
Гемстед**

Замість квітів на могилу: **бл. п. Гілярія І. Зарицького** — чоловіка голови нашого Відділу, **бл. п. Андроніка Копистянського** — чоловіка голови Контрольної Комісії нашого Відділу, **бл. п. Марії Липинської** — нашої членки, складаємо по 25.00 дол.

Разом 75.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",
**103-й Відділ СУА ім. Олени Теліги,
Гемпстед, Н. Й.**

В світлу пам'ять **д-ра Йосифа Любчака** складаю 200.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА в Бразилії,

**Галина Баландюк,
93-й Відділ СУА, Гартфорд**

В третю болючу річницю смерті мого мужа **д-ра Осипа Коропця** складаю:

100.00 дол. на Українську Церкву в Люрді, **40.00 дол.** для українських біженців з Польщі, **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

д-р Ольга Коропей

В пам'ять **бл. п. Анни Петрівської** — Мами Тамари Панкевич на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають: **по 5.00 дол.:** Марта Цимбаліста, Ольга Городецька, Олена Папроцька, Надія Різник, Наталія Головінська, Віра Ровенко, Ірена Гронь, Тереса Шавалей, Ольга Яцишин, Стефанія Старожитник, Євгенія Цісик, Марія Гатала, Іванна Ратич;

по 3.00 дол.: Софія Лонишин, Ярослава Букачівська;

по 2.00 дол.: Дарія Гусар, Юлія Демчук, Катерина Кузів, Марія Ткачук;

1.00 дол.: Ольга Загилкевич.

Разом: 80.00 дол.

На свіжу могилу і на вічну пам'ять за спокій душі моєї дорогої дружини **Стефанії Абрагамовської Кібюк** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Александр

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Софії Зальопаної** пересилаємо 26.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "Бабусь",

Слава і д-р Ірена Грибеняк

На могили **бл. п. Стефанії Абрагамовської** — почесної членки СУА та **бл. п. Марії Клюфас** матері Теодозії Савицької, заступниці голови СУА, члени Екзекутиви зложили на Фонд Олени Лотоцької:

20.00 дол. І. Рожанковська;

по 10.00 дол.: Т. Савицька, М. Томоруг, Л. Гладка, Н. Даниленко, М. Савчак, Р. Полчі, О. Літелло, І. Ратич, О. Гнатейко, У. Любкович — редакторка Нашого Життя, І. Чайківська — пресова референтка.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. проф. д-ра Теодосія Гаецького** складаємо 25.00 дол. на Стипендійний Фонд для української молоді в Бразилії,

Ірина і Дмитро Юрчишини

Замість квітів на могилу **бл. п. Івася Криси** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а пані **Юлі** і Родині пересилаємо наше щире співчуття,

Маріян Курочка і Лідія Стасюк

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Юлії Федорович**, довголітньої членки 4-го Відділу СУА в Нью-Йорку, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо щире співчуття,

Маріян Курочка і Лідія Стасюк

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого мужа **бл. п. Петра Волошина** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Александра Волошин

В цьому річницю смерті мого дорогого, незабутнього мужа **Володимира Кривуцького** пересилаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Дружина К. Бранка-Кривуцька

Замість квітів на могили **Марії**, матері і **д-ра Івана**, брата моєї приятельки **Люби** з **Клюфасів Мосевич**, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині **Клюфасів** складаємо щирі співчуття

Марія Козак з мужем Едвардом і родиною

В дев'яту болочу річницю відходу у вічність моєї найдорожчої сестри **Юліяни Белей** складаю 20.00 дол. на Стипендійну Акцію СУА,

Марія Жовнірович

Замість квітів на могилу **сл.п. Марії Клюфас** з роду Туна, матері наших дорогих приятелів **д-ра Святослава Клюфаса** і **др Теодозії Савицької**, складаємо 15.00 дол. на Стипендійну Акцію в Бразилії. Родині покійної пересилаємо найщиріші співчуття,

Марія і Мирон Кузьми, Ріджфілд, Кон.

В пам'ять моєї дорогої **Мами Юліяни Берей** складаю 13.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "Бабусі",

Люба Домбчевська

Замість квітів на могилу нашої дорогої **мами** і **бувшої членки 36-го Відділу СУА в Чикаго**, пересилаємо 12.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Рома і Богдан Опалевичі

Замість квітів на могилу **бл.п. Ядвиги Винницької**, матері нашої **Люби Артимішин**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Ольга Муссаковська

Замість квітів на могилу **незабутньої і дорогої бл.п. Івася Шмериковських Прийми** складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя",

Лідія Бурачинська

Замість квітів на могилу **бл.п. м'р. Леонтія Крушельницького** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюю глибоке співчуття,

Ліда Гайдучок

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Славомири Ретьки** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Родині висловлюємо щире співчуття,

Люба і Павло Михалевичі

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої кузенки **бл.п. Славомири Ретьки** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Надія Данилюк з синами Нестором і Адріаном

Моїм дорогим приятелям **Юлі** і **Володимирові Безсоновим** пересилаю вислови глибокого співчуття по втраті їхньої найдорожчої **Матусі сл.п. Ольги Кухарчук** і замість квітів на її свіжу могилу складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Надія Данилюк з синами Нестором і Адріаном

В пам'ять нашої **Найдорожчої Матері Єлисавети Манько**, яка упокоїлася у Страсний тиждень, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Іванка і Мирон Бучаки

Замість квітів на могилу **бл.п. Анни Ратич** складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Олександра Салик

На Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" в пам'ять **бл. п. Надії Кізіук** — членки 13-го Відділу СУА, Честер, Па, зложили:

по 10.00 дол. — **Емілія Павлюк, Лідія Кий, Соня Мельник, Марія Карман, Олена Горбова, Любомир Коцюба;**

по 5.00 дол. — **Анна Микита, Галина Моренко, Анна Візняк, Тамара Рац, Тамара Возьна, Марія Венчак, Анна Сарахман, Анна Мінчак, Володимир Александер, Лідія Грабова, Марія Кобириночка, Теодозія Пастушок, Марія Клюка, Серафіна Рондовська, Володимира Михайлів, Роман Кізіук;**

по 3.00 дол. — **Ірена Назаревич, Ольга Бейва;**

по 2.00 дол. — **Марґарета Вольнер, Рут Галько, Мері Дмитрусь, Анна Бугаєвська.**

Разом: 154.00 дол.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів на могилу **бл. п. Петронелі Баторфальви**, Прабабусі моїх внученят, складаю 25.00 дол. на Український Музей,

Тетяна Криницька

В третю болочу річницю смерті мого мужа **бл. п. д-ра Осипа Коропея** складаю 100.00 дол. на Український Музей, **д-р Ольга Коропей**

Докінчення на ст. 36

ДО МАМИНОГО СВЯТА

СЛОВА Т. МЕЗЕНЦЕВОЇ
МУЗИКА А. РЯБЧУНА

Я вишиваю рушничок
До маминого свята:
Фіялки сині, і бузок,
І пролісків багато.

Я вишиваю рушничок,
Мережки шию білі...
Розцвів букетик із квіток
Моїй матусі милій.

Нехай весняний ніжний цвіт
На рушничку іскриться.
Я березневий шлю привіт
Всім мамам-трудівницям!

МИХАЙЛО КАЧАЛУБА

ТРАВЕНЬ

Діти! Травень,
місяць травень!
Вже зеленії гаї,
пахнуть квіти,
пахнуть трави
і співають солов'ї.

Діти, травень —
пречудовий!
В сонці синява тремтить,
розспівалися діброви,
поле з вітром гомонить.

Діти, слухайте!
Дивіться!
Всюди співи і краса.
Це весна так веселиться
від землі по небеса.

Кожну мить
кожніський кутик
повнить вічна пісня-гімн, —
це весною, травнем куті
грають сурми вам усім.

"Світанок"

Я ВИ - ШИ - ВА - Ю РУШ - НИ -
- ЧОК ДО МА - МИ - НО - ГО
СВЯ - ТА: ФІ - ЯЛ - КИ СИ - НІ, І БУ -
- ЗОК, І ПРО - ЛІС - КІВ БА - ГА - ТО.

АНДРІЙ КАРПЯК

МАМА

Хто любить тебе від усіх найміцніше,
Хто перші кроки твої пильнував,
Хто в світі для тебе з усіх найщиріший,
Хто другом тобі найвірнішим зістав?

Хто вчив тебе поважати людину,
Підтримав тебе у тяжку годину,
Хто землю свою рідну навчив любити,
Хто вчив тебе завжди по-чесному жити?

Хто силу й здоров'я для тебе віддав,
А в тебе за все нічого не взяв?
Усе це вона, найдорожча, кохана,
Найкраща, найближча, ріднесенька мама.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ:

У глибокому смутку над свіжою могилою мого улюбленого й найдорожчого мужа **бл. п. д-ра Івана Жовніровича** складаю 150.00 дол. в його світлу пам'ять на Український Музей,

Марія Жовнірович

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Івана Жовніровича** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Дарія і Олег Чайковські

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Леонтія Крушельницького** складаю 15.00 дол. на Український Музей,

Володимира Сорока

Замість квітів на далекі могили наших незабутніх батьків **бл. п. Анни і Ілька Войчаків та Катерини і Матвія Псуїв** складаю 25.00 дол. на Український Музей,

Анастасія Псуї

В пам'ять **Лідії Турчиновської**, матері моєї шкільної товаришки **Наталки Голембювської**, складаю 20.00 дол. на Український Музей,

Марія Храплива

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. проф. Михайла Загайкевича** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а Шановній Дружині і Рідні висловлюємо наші щирі співчуття,

Ольга і Ярослав Городецькі з дітьми

Замість квітів на свіжу могилу моєї братової і тети, **бл. п. Ізи з Левицьких Павлик**, яка померла у Львові, складаємо 30.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

**Мирослава Савчак,
Марта Савчук**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Петронелі з Ровдичів Баторфальви**, матері нашої голови, членки 116-го Відділу СУА в Ірі, Пенн., складають на Український Музей: **15.00 дол.** — д-р Рената і Надія Волинець; **по 10.00 дол.** Д. Мек-Кей, З. Л. Шпон, д-р Р. Андріїв; **по 5.00 дол.** — Ю. Стар, М. Дозорська, Б. Богуш, М. Ярема, П. Лупічук, Н. Гамільтон, Є. Опришко, Г. Домбровяк, О. Дейл, М. Колосівська, М. Борзі, М. Лавоська, Дж. Юськевич, І. Бровн, М. Пеленська, Н. Геймболд. **Разом 125.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Леонтія Крушельницького** складаємо 20.00 дол. на Український Музей,

Ольга і Ярослав Городецькі

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

21-ИЙ ВІДДІЛ СУА

Річні загальні збори Відділу відбулися 27-го грудня 1981 р. Від Окружної Управи була присутня Оксана Щуро́ва.

Управа 21-го Відділу на 1982 р.: голова — **Емілія Ройовська**, заступниці голови — **Ольга Подусовська** секретарка — **Марія Гуссаковська**, касирка — **Марія Світій**. Референтки: пресо́ва — **Марія Гуссаковська**, культурно-освітня — **Марія Рейнарович**, суспільної опіки — **Ірина Кордуба**, господарські — **Параскевія Козяк**, **Маруся Буліч** і **Анастасія Теребецька**.

Контрольна Комісія: **Оксана Богданович**, **Стефанія Слюзар**, **Лілі Скібен**, **Марія Бартосевич** і **Текля Шайда**.

Емілія Ройовська, **Марія Гуссаковська**,
голова секретарка

24-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Річні загальні збори Відділу відбулися 31-го січня 1982 р.

Управа Відділу на 1982 рік: голова — **Ірена Левицька**, почесна заступниці голови — **Анна Гнатюк**, заступниці голови — **Дуня Боднарєнко**, секретарка — **Олена Мельничук**, касирка — **Марія Бокало**.

Референтки: мистецька — **Дуня Боднарєнко**, організаційна — **Ольга Шевчук**, культурно-освітня — **Марія**

Хитра, суспільної опіки — **Юлія Полянська**, пресо́ва англійською мовою — **Анна Іванців**, відвідувачки хворих — **Павлина Юрчак** і **Надя Гриб**.

Контрольна Комісія: голова — **Ольга Заремба**, члени — **Ольга Граб** і **Люба Вальчик**.

Олена Мельничук, **Ірена Левицька**,
секретарка голова

24-ий Відділ СУА буде відзначати 50-літній ювілей у жовтні ц. р. Просимо бувших членок 24-го і 45-го Відділів відізнатися на адресу секретарки: **О. Мельничук**

12 Claremont Place
Cranford, N. J. 07016

Видаємо пропам'ятну книжку.

Ірена Левицька,
голова

28-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ІРВІНГТОН-НЬЮАРК, Н. ДЖ.

Річні загальні збори відбулися 31-го січня 1982 р. Окружну Управу репрезентувала **Божена Ольшанівська**.

До Управи ввійшли: **Емілія Цяпка** — голова, **Ольга Муссаковська** і **Ірина Небелюк** — заступниці, **Зеновія Воробець** — секретарка, **Александра Падковська** — касирка.

Референтки: **Марія Гординська** — організаційна, **Таїса Богданська** і **Анна Стоцька** — імпрезові, **Любов Єднака** — культурно-освітня, **Ольга Гнатик** і **Ольга Муссаковська** — суспільної опіки, **Ліда Гладка** — зв'язків, **Ірина Качмарська** — пресо́ва, **Марія Дурбак** — бібліотечарка, **Параня Ляцко**, **Марія Боярська**, **Юстина Луків** і **Анна Мокринська** — господарські.

Контрольна Комісія: **Софія Андрушків**, **Надія Бігун**, **Євгенія Шпирка**, **Юлія Добош** і **Наталія Загайкевич**.
Ірина Качмарська, пресо́ва референтка

33-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ПАРМА, ОГАЙО.

Річні загальні збори Відділу відбулися 14-го лютого 1982 р. Окружну Управу СУА репрезентувала **Ірина Кашубинська**.

Вибрано нову управу на 1982 рік:

голова — **Ольга Демянчук**, заступниці голови — **Марія Кордуба** і **Люся Медицька**, секретарка — **Іванна Шкарупа**, касирка — **Марія Футей**.

Референтки: організаційна — **Стефанія Вільшанецька**, культурно-освітня — **Любомира Мичковська**, виховні **Євгенія Дубасі**, **Марія Антонів**, суспільної опіки — **Марія Яворська** і **Ірина Стахур**, стипендії — **Іванна Вовк** і **Ольга Городиська**, фінансова — **Люся Медицька**, пресо́ва — **Стефанія Городиська**, касирка світлички — **Зеновія Ярош**, господарські: **Александра Мачалаба**, **Ірина Романів**, **Марія Полянська**.

Контрольна Комісія: голова — **Мирослава Грабець**, члени: **Віра Смаль-Стоцька**, **Марта Сидір**. Заступниці: **Емілія Воляник**, **Анна Глинська**.

Іванна Шкарупа,
секретарка

ЧИ ВИ ВИРІВНЯЛИ ПЕРЕДПЛАТУ?

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невивічених образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 і по полудні від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

41-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори Відділу відбулися 31-го січня 1982 р. при участі заступниці голови Окружної Управи Віри Кліш. Вибрано нову управу в такому складі: голова — Віра Савчин, заступниці голови — Галина Добровольська, секретарка — Наталія Вайда, касирка — Мирослава Белей.

Референтки:

організаційна — Галина Добровольська, господарська — Іванна Тимчук, культурно-освітня — Марія Ганіна, пресова — Наталія Вайда, суспільної опіки — Анна Дзівак, Контрольна Комісія: голова — Ірена Гельо, членка — Марія Нанашко.

Наталія Вайда,
пресова референтка

43-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Загальні збори Відділу відбулися 31-го січня 1982 р. Присутня на зборах була заступниці голови Окружної Управи Галина Царинник-Нікіш. Вибрано нову управу в такому складі: голова — Ірина Гаврилів, заступниці голови — Лукія Гриців, Марія Євсєвська, секретарка — Анна Суха, касирка — Марія Куземська.

Референтки:

організаційна — Наталія Перфецька, культурно-освітня — Надія Оранська, імпрезова — Людмила Чайківська, суспільної опіки — Анастасія Жилава, пресова — Анна Максимович, господарські — Іванна Осідач, Христина Дольницька, Софія Рудавська, мистецька — Александра Яцкевич.

Контрольна Комісія: — Марія Татарська, Марія Стефанишин, Оксана Гораєцька.

49-ИЙ ВІДДІЛ СУА, БОФФАЛО, Н. Й.

Річні загальні збори 49-го Відділу відбулися 14-го лютого 1982 р.

Нова управа: Оксана Салдит-голова, Марія Паньків-заступниці голови, Ніля Стецьків-секретарка, Ірина

Дорошак-касирка Софія Безушко-фінансова секретарка.

Референтки: Анастасія Пугач-організаційна, Ліда Стасюк-культурно-освітня, Ніля Стецьків-пресова, Анна Макух-суспільної опіки, Ева Ковтало, Марія Дранка, Олена Хомин-господарські, Марія Мандзій-вільний член.

Контрольна Комісія: Оріся Перейма-голова, Александра Грега і Анна Седлярчук-члени.

Ніля Стецьків,
пресова референтка

54-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. 500 ГЕРОЇНЬ

Річні збори відбулися 24-го січня 1982 р. Присутньою була голова Окружної Управи Філядельфія Наталія Даниленко.

Вибрано управу на 1982 р. в такому складі: голова — Лада Гусар, заступниці голови — Анна Гринишин, секретарка — Ірина Щерба, касирка — Стелла Маєр. Референтками вибрано: організаційна — Марія Корженівська, культурно-освітня і імпрезова — Марія Матвійків, суспільної опіки — Катерина Гусак, мистецька — Алла Рудавська, зв'язків — Тамара Книгиницька, пресова — Ліда Гарванко, господарська — Галя Шатинська. Контрольна комісія: Анна Тур, Катерина Глинянська, Іванна Дицьо.

93-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ГАРТФОРД, КОНН.

Річні збори відбулися 17-го січня 1982 р. Окружну Управу репрезентувала голова Марія Гижя.

До нової управи ввійшли: голова — Ірина Остапюк, заступниці голови — Ярослава Кукіль, секретарка — Ірина Скождополь, касирка — Анна Крамар.

Референтки: організаційна — Анастасія Мерещак, культурно-освітня — Катря Гадзевич, імпрезова — Стефанія Сташин, суспільної опіки — Галина Баландюк, пресова — Ольга Платош Стеткевич, господарські — Євгенія Ковальська і Оля Хаританчук, мистецька — Ірина Капустянська, зв'язків — Роза Воробель, архіварка — Юлія Масник.

Контрольна Комісія: голова — Софія Туркало, члени — Анна Пришляк і Катруся Дебелюк.

Ольга Платош Стеткевич,
пресова референтка

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК
ЦЕ АЛЬБОМИ ВЗОРІВ
ДО ВИШИВАННЯ.
ЗАМОВЛЯЙТЕ:
UNWLA
108 SECOND AVE.
NEW YORK, N.Y. 10009

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$13.00, half year \$7.00, single copy \$1.30.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 13.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна ... 13.00 дол. піврічна 7.00 дол. Поодинокое число 1.30 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїй валюті, в сумі яка дорівнює вартості 13.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011
©Copyright 1981 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional
mailling offices" Return to "Our Life" Magazine, (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Волинські взори із збірки о. д-ра Юрія Шумовського. Власність Українського Музею. Рисувала Ольга Трачук.

1. Пазуха чоловічої сорочки. XIX ст. Село Збитин, пов. Дубно.
2. Пазуха чоловічої сорочки. XIX ст. Село Злазно пов. Костопіль.
3. Пазуха чоловічої сорочки. XVIII ст. Село Синьов, пов. Рівне. Вишивати червоною ниткою Д. М. Ц. ч. 321